

05
F 82

PROLETĂRI DIN TOATE ȚĂRILE. UNIȚI-VAI!

FOT BAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VII ● MIERCURI 5 IANUARIE 1972
12 PAGINI ● 2 LEI

293

Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

LA ÎNCEPUT DE AN, TUTUROR FOTBALIȘTILOR NOȘTRI,

O CALDĂ URARE DE SUCCES ÎN DIFICILELE CONFRUNTĂRI INTERNAȚIONALE.

CARE LE STAU ÎN FAȚĂ, ÎN ANUL 1972!

145

PRIMELE INTERVIURI ALE ANULUI:

DOBRIN, DUMITRU, LUPESCU,
LUCESCU ȘI DINU

DESPRE ANUL CARE A TRECURT ȘI CEL CARE A VENIT.

Programul returului Diviziei A
Lista celor zece cîștigători ai
acronimelor la revista noastră
Un clasament original: DOBRIN cel
mai bun fotbalist român al ultimilor
6 ani

DESCHIDEM SUITA ANALIZELOR, PE ECHIPE,
ASUPRA TURULUI CAMPIONATULUI

U.T.A. ȘI SPORT CLUB Bacău

În noaptea de revelion, la cumpăna dintre '71 și '72, Radu Nunweiler și soția sa au închinat cîte o cupă de șampanie și pentru viitoare succese ale fotbalului nostru.

În sală sau pe terenul său de la Ghencea, mai grăbită ca oricînd, Steaua efectuează zilnic cîte două antrenamente. Se apropie data (12. ianuarie) plecării jucătorilor bucureșteni în America de Sud, turneu despre care oferim amănute în pagina 12.

169 660

PRIMUL „REGULAMENT” DE FOTBAL ?

Au fost discutate date de apariție a fotbalului în țara noastră se pare a fi caracem în munită prin păstrarea în de-
pozitele bibliotecii Academiei a
primului „regulament” de fot-
bal din țara noastră.

Monotonia orilor de educa-
ție fizică din acei ani, dorința
de joacă a elevilor, căutarea
de noi jocuri cu mingea din
partea profesorilor în vederea
diversificării programelor școlare,
sint factorii ce au determinat
aparitia în școli sau în trata-
tele de jocuri a principalelor

noțiuni ale sportului denumit
azi „sportul rege”.

Avântul ce-l cunoșteau în a-
cea vreme fotbalul și rugbiul
în țările Europei Apusene, nu
puta să rămână fără ur-
mări și în țara noastră. Ast-
fel, spre sfârșitul secolului tre-
cut, în cadrul orelor de edu-
cație fizică, la Liceul Lazăr
din București apare pentru
prima oară mingea, iar Dimi-
trie Ionescu, profesor de gim-
nastică la acest liceu, simte
necesitatea să vină în ajutorul co-
legilor săi publicând în anul
1895 un „Tratat de jocuri șco-
lare pentru usul școlărilor de
ambele sexe”, lucrare ce cu-
prinde numeroase jocuri pen-
tru copii: jocuri de gradul
infim (ușoare), de gradul al
doilea (mai grele) și de gra-
dul al treilea (foarte grele).
Într-unul din capitolele tre-
cutului lucrării constă în fap-
tul că prezentarea unora din-
tre ele se face chiar sub forma
unui mini-regulament. Este
 vorba de CROQUETUL (pag.
85), OGIOUL (pag. 95 și 97),
OINA (pag. 100), LAWN-TEN-
NIS-ul (pag. 105), ARUNCA-
REA MINGEI CU PICIORUL
— FOOT-BALL (pag. 110),
CRICKET-ul (pag. 117), ARUN-
CAREA MINGEI CU MINA
(pag. 120), POLO (pag. 130).

Credem că este interesant să
vedem cum arăta regulamen-
tul de fotbal publicat cu 77
de ani în urmă. Iată-l, trans-
cris conform scrierii și orto-
grafiei vremii.

GEORGE ROSNER

ARUNCAREA MINGII CU PICIORUL (FOOTBALL-UL)

Acest joc se joacă pe un loc pian în lungime de 200 m pe
100 m, larg; terenul acoperit cu iarbă este foarte preferabil pen-
tru practicarea lui.

În mijlocul celor două extremități, pe linia de lărgime, la
distanță de 5 m, una de alta, se fixează în pământ două prăjini
de 3-4 m înalte, legate la această înălțime printr-o frânghie
subțire. Acestea sunt ținta.

Jucătorii în număr de 22 (numărul poate să fie și mai mare),
se divid în două tabere, așezându-se astfel: La 10 metri aproape
de mijlocul jocului, o linie de cinci jucători numiți înaintași
și cari au însărcinarea de a duce sau a arunca mingea în tabăra
opusă; apoi la 10 m. în urma celor precedenți, alți doi jucători
numiți mijlocii, însărcinați de a apăra linia înaintașilor, mai înapo-
ie de aceștia, alți trei jucători numiți avan-garda, însărcinați
de a apăra ținta; și în fine un ultim jucător, având aceeași mi-
siune, numit gardă, care se găsește în apropierea țintei pentru
un caz de pericol.

Mingia este o bășică de cauciuc de formă rotundă acoperită,
ea intr-un fel de cutie, cu piele foarte tare. Ea e pusă în joc
printr-o lovitură de picior așezată data de unul din jucătorii par-
tidei cădută la soră.

Mingia pusă în joc, toți înaintașii celor două partide încearcă
de a o ajunge și a o trimite prin lovitură de picior în câmpul
opus (lovitură de pumn sunt interzise, din contra mingea se
poate lovi fie cu capul, fie cu spatele, peptul sau coapsa). Jucă-
torii trebuie să rămână totdeauna în limitele jocului și a nu
eși din limite mari ale dreptunghiului numite linii de atingere.
Dacă vre-unul eșe, el trebuie să se oprească și să pună mingia
în joc, printr-o lovitură de picior așezată, trunghind-o către unul
din tovarășii sei așezați în linie sau cu fața către mingie, și
așa mai departe.

Jocul începe, mingia e trimisă când într-o tabără când în-
tr-alta, prin lovitură de picior, ale adversarilor doritori de a
câștiga jocul, încercând de a o face să treacă fie pe d'asupra fie
pe dedesubt țintei adverse. Dacă vre-unul din jucători a reușit
în acestă porcă să a câștigat jocul, repunând victoria. În
urmă se reîncepe mingia în joc printr-o lovitură de picior așezată,
în mijlocul terenului, și jocul reîncepe din nou.

Dacă mingia n'a reușit să înmăerescă ținta, el a trecut pe
alături, mingia e remisă în joc fie printr-o lovitură de picior
așezată, fie printr-o lovitură de picior cadut, data de cel
terenului de partea țintei pe unde a trecut linia de atingere.

Pe timpul jocului se pot face diferite greșeli. Acestea con-
sistă, în lovitură de pumn date mingiei, în oprirea jucătorilor de
a urmări mingia, în trimiterea mingiei cu mâna în direcțiunea
câmpului advers sau în aruncarea ei unuia din tovarășii care
s'ar găsi înaltea mingiei.

Pentru a judeca valabilitatea loviturilor și a împiedica bruta-
ritățile, de ordină, se alege un arbitru. El oprește continuarea
jocului, printr'un sunet de fluier, îndată ce a vedut că s'a comis
o greșală.

JOC ȘI... PETRECERE LA „BOLTA RECE”!

Puțini sînt acei care astăzi, în București, vizionînd în con-
diții optime jocurile de fotbal, instalați în stadioane cu o ca-
pacitate pînă la 80.000 locuri, cunosc începuturile grele ale a-
cestui sport.

Conducătorii și jucătorii, pionieri în sensul cel mai pur al
cuvîntului, pentru care sportul nu era decît pasiune, entuziasm,
loialitate, se luptau cu toate greutățile inerente începutului.

În București, începînd cu anul 1900, activa o asociație de
fotbaliști denumită „Colentina Athletic Club”, compusă din per-
sonalul străin al fabricii de bumbac de la Colentina. Aceasta
avea întâlniri periodice cu altă asociație „United F. C.”, forma-
tă tot din jucători străini, salariați pe șantierul petrolier din
Ploiești.

Cîteva entuziaști amatori din București, dornici de a pra-
ctica acest joc, în frunte cu Mario Gebauer și Lazăr Brayer, au
pornit o acțiune hotărâtă, în scopul înființării unei asociații de
fotbal românesc. Această acțiune a reușit și astfel apare „Sport
club Olimpia”, care avea drept conducători și jucători, printre
alții pe: Mario Gebauer, Ionin, Lazăr Brayer, Charles Viereck,
George Costescu, Gogu Dragomirescu, R. Winter, Gogu Niculescu,
Ștefan Bărbulescu și Nicu Apostolescu.

Obiectivul principal, terenul, este realizat prin amenajarea
unui loc viran de pe șoseaua Kiseleff, peste drum de fosta
„Flora” și învecinat cu circuma-grădină „Bolta Rece” de pe
str. Alexandrina. Terenul nu era îngrădit, însă spectatorii (aviz
umora din actualii amatori de intrări gratuite), nu intrau decît
pe lingă masa la care se așeza casierul asociației, acțiind costul
biletului de intrare. Barele și plasele nu se montau decît cînd
erau jocuri amicale sau oficiale. La antrenamente, porțile erau
marcate cu hainele jucătorilor, întrucît vestiare nu existau.
Chiar la jocurile zise oficiale, se întîmpla ca să nu poată fi
încorporată o echipă din 11 jucători pentru că de regulă, 1-2 ju-
cători erau „reținuți” de cei de acasă, care primeau de veste
și nu erau de acord cu... băutul mingii pe maidan.

„Olimpia S. C.”, la 6 decembrie 1909, reușește pentru prima
oară să învingă pe terenul „Bolta Rece”, echipa englezilor clu-
bului Colentina cu 2-1.

Jucătorii care au reușit această victorie erau: Theodor Da-
villa, Mario Gebauer, Ch. Viereck, Lazăr Brayer, Gogu Niculescu,
H. Grünberg, Nicu Apostolescu, R. Winter, Ionin, Ștef Bărbu-
lescu și Gogu Dragomirescu.

Succesul a fost sîrbătorit de ambele echipe la cîrcuma
„Bolta Rece” pînă la ore tîrziu, într-o atmosferă de caldă prie-
tărie și sportivitate.

Sfîrșitul anului 1909, în care activitatea fotbalistică, pentru
acea vreme, a fost destul de bogată, s-a încheiat la 25 decembrie
prin acordarea, pentru înfrîta oară, a „Cupel anuale de fotbal
asociație” echipei „Colentina F. C.” din București, care în dis-
puta cu „United F. C. Ploiești” și „Olimpia București”, s-a clasat
prima.

IANCU CEAUREANU

FOTBAL varietăți

FOTBAL, DE DIMINEAȚA PÎNĂ SEARA!

La Buzău funcționează în prezent, în cadrul Asociației spor-
tive „Chimia”, cel mai tînăr centru de fotbal din țară, a cărui
activitate prodigioasă, desfășurată cu sîr și pasiune pe parcur-
sul a mai puțin de un an, a început să depășească, încă de pe
acum, granițele unor realizări oarecare. Motiv care, de altfel,
ne-a sugerat și ideea unei scurte vizite pe care — sincer mă-
rurisind — nu ne-o imaginamem atît de plăcută și de revelatoare,
mai ales acum în plin sezon de iarnă.

Și totuși, în ciuda unei vremi răcoroase, într-o duminică di-
mineața de decembrie l-am găsit la lucru, pe terenul din incinta
Fabricii de mase plastice, pe micuții ucenici ai „meșterului”
Vladimir Luca, unul dintre acei oameni fără vîrstă, modest și
harnic, care atunci cînd își pune în gînd ceva nu se lasă pînă
nu reușește.

— Avem condiții bune de lucru, timpul ne ajută încă și ar
fi păcat să nu profităm de fiecare zi, de fiecare ceas chiar, care
pentru noi — spune antrenorul V. Luca învălîndu cu o privire
de părinte grupul masiv, fremătînd de nerăbdare, al copiilor,
gata de antrenament — pentru noi, zic, acest timp înseamnă
posibilități în plus de pregătire, de învățare, de muncă educativă.
Ne bucurăm de întreg sprijinul conducerii uzinei, al sindicatului
și al asociației sportive. Am pornit pe un drum care trebuie să
ne ducă, cu certitudine, la împlinirea unui mare și vechi desi-
derat: formarea unor generații de jucători valoroși, legați
de locul de muncă și de orașul Buzău. Ne așteaptă, știm bine acest
lucru, o muncă grea și plină de răspundere, dar cu atît mai de
preț va fi cîndva reușita noastră.

Însotindu-l apoi pe antrenorul Vladimir Luca, de-a lungul
întregii dimineți de pregătire, am mai aflat că în cadrul cen-
trului de fotbal „Chimia” activează un număr de aproape o sută
de copii, împărțiți pe grupe de vîrstă, de a căror instruire se
ocupă și antrenorii Alex. Trandafirescu și R. Voicu; că în rin-
durile acestor tinere mlădite ale fotbalului buzoian sînt cîteva
promisiuni certe de viitor ca: D. Androne, C. Bontea, T. Vasile,
N. Banu, V. Cviatkovski, S. Ionescu, V. Legrade, P. Pătrașcu,
V. Vasile, S. Bădulescu, T. Draghia, M. Roșu și A. Cristea; că
programul de instruire sportivă este îmbinat cu ședințe practice
de educație cetățenească și cu o interesantă și foarte originală
activitate de testare a capacității intelectuale, a cunoștințelor și
preocupărilor micilor fotbaliști, pe bază de chestionare; că la
centrul de copii „Chimia” fotbalul se joacă toată ziua și chiar
seara, la lumina reflectoarelor de pe terenurile de volei și hand-
bal din incinta complexului sportiv al uzinei; că în jurul acestui
nuc nucleu de plămădire a viitoarelor performanțe interesul pen-
tru formarea unor caractere adevărate se manifestă pregnant
în procesul instructiv-educativ, desfășurat cu reprezentanții
schimbului de mîine.

„Era tîrziu, aproape de ora mesei, cînd ne-am despărțit de
antrenorul Luca și copiii săi. Mișta de la sfîrșitul antrenamen-
tului era încă în toi, iar micuții fotbaliști într-atît de preocupați
de joaca lor...”

M. I.

NUMAI LA GALAȚI!

„Dragă redacție. Mă numesc
Miron Leonard, am doi ani și
jumătate și sînt din Galați.
Mingea este marea mea pra-
siune și cînd voi fi mare vreau
să joc fotbal într-o echipă de
Divizia A. Dar nu la orice e-
chipă, ci la una din orașul
meu, fie la Politehnica, fie la
F. C. Galați. Așa că, rog Ga-
lațiul să se grăbească să pro-
moveze...”

Dragă Leonard. Recent, la
Galați, a sosit un antrenor ar-
hicunoscut, în mîntea căruia
nu bîntuie decît un singur
gînd: să promoveze Galațiul
în Divizia A.

Oricum, va trebui să crești
repede, pentru că acest antre-
nor — pe care tăticul tău (și
el antrenor la juniorii Poli-
tehnicii) îi știe foarte bine —
este destul de grăbit. Speră
ca în 2-3 ani, Dinamo, U.T.A.,
Rapid să poposească și la Ga-
lați, de unde să plece însă
fără nici un punct. Succes!

SURPRIZA

Înaintea începerii partidei
dintre Chimia Rm. Vilcea și
Sportul studențesc București,
din ultima etapă a turului Di-
viziei B, atunci cînd crainicul
stației de amplificare a sta-
dionului a anunșat formațiile
și rezervele celor două echipe,
spectatorii au rămas pentru un
moment nedumeriți, contra-
riați, surprinși. Ca rezervă a
portarului Chimiei a fost tre-
cut pe foata de arbitraj, cine
credeți? Vasile Sanda (11), an-
trenorul secund al formației
vilcene.

Ce se întîmplase?
Portarul titular al echipei,
Marinescu, dispăruse fără ur-
mă.

Eu l-am învîlt pentru
cîteva ore — afirma Sanda
— și dus a fost. Așa că, ducă
astăzi portarul de rezervă
se va accidenta cumva, eu
va trebui să apar...

Buculescu nu s-a acciden-
tat în acei meci, dar a făcut
două gafe mari. Chimia a
pierdut partida și cel mai a-
fectat dintre toți a fost San-
da, acest sportiv exemplar, al
cărui destin s-a identificat cu

INIȚIATIVĂ...

Din inițiativa catedrei de e-
ducație fizică (resp. prof. Vi-
orel Diaconu) a Liceului „Via-
cu Vodă” din Curtea de Ar-
geș, s-a organizat competiția
„Cupa 30 Decembrie” la fot-
bal, la care au participat 18
echipe. Jocurile s-au disputat
pe terenurile de handbal ale
liceului, echipele fiind formate
din 7 jucători. Durata unui
joc: 2 reprize a 15 minute.

Întrecerile s-au desfășurat
pe clase și ani, ajungînd în
finala pe liceu echipele anilor
I-B și IV-A. Deși se părea
că învingătorul era cunoscut
dinainte, pe considerentul că
jucau două echipe de vîrstă
destul de diferite, totuși jucă-
torii anului I nu s-au lăsat în-
timidați de colegii lor — mai
mari. Cu mare greutate echipa
anului IV a cîștigat cu 1-0,
întrînd astfel în posesia tro-
feului pus în joc. Cupa de
golgeter al competiției a fost
decernată elevului Viorel Co-
șerea care a marcat opt goluri.

„VRĂJITORUL” ȘI ADMIRATORII LUI DIN CRAIOVA

Știm cu toții, eroul meciului cu Cehoslovacia din prelima-
rile Campionatului Europei a fost Dobrin, acest vrăjitor al ba-
lonului rotund. Pentru meciul de campionat care urma să con-
fruntări echipei naționale cu Dobias, Kuna, Capkoje et comp.,
F. C. Argeș s-a deplasat la Craiova unde lui Dobrin i s-a făcut
o primire entuziastă. Tribunele, tumultuoasele tribune craiovene,
i-au scandat numele, din partea organelor sportive locale i s-au
înminat buchele de flori, a fost felicitat.

Dar cea mai frumoasă clipă pentru Dobrin a fost cînd un re-
prezentant al unității de pionieri a Școlii generale nr. 14, i-a înmi-
nat o cravată roșie și l-a rugat să accepte să le devină pădinte de
onoare. Să nu uităm că echipa de fotbal a acestei școli este
campiona județului Dolj la copii. Și parcă pentru-a-i răsplăti
pe micuții lui admiratori din Craiova, Dobrin a jucat în acei
meci cu cravata roșie la gît și a jucat ca în zilele lui de mare
inspirație.

DIN ÎNSEMNAȚILE UNUI CRONICAR... IDELIST!

● Din lipsă de activitate, comisia de disciplină a brului
de specialitate este pe cale de a se desființa. În ultimele
8 luni a judecat un singur caz, cel al jucătorului și Ca-
racal care a suțat în minge după ce arbitru fuise o
infracțiune minoră, conducătorul meciului arătîndu car-
tonașul galben!

● Un mare număr de echipe asaltează pur și simplu
televiziunea pentru a le transmite meciurile. Vor a re-
zolve în acest fel o problemă deosebit de spinoasă: ca-
pacitatea insuficientă a propriilor stadioane, devenite
neîncapătoare, în ultimul timp cererile de bilete ubi-
du-se, pe alocuri chiar triplindu-se!

● După Timișoara, Galațiul devine al doilea oraș din
provincie cu trei echipe în prima divizie a țării!

● Urmînd exemplul de acum cîteva ani al echipelor de
volei ale acelorasi cluburi, în finala Cupei camionilor
europeni la fotbal se înfrînesc Dinamo și Rapid Bucu-
rești. Rapid va căuta să-și mențină trofeul cîștigat anul
trecut; Dinamo, cu Dumitrache în mare vervă e șul,
va face tot posibilul să cîștige titlul continental.

● De ce a fost aminat meciul dintre Juventus Bucu-
rești (fostul Progresul) și Ripensia Timișoara (fost Poli-
tehnica)? Dintr-un motiv perfect îndreptățit: Institutul
meteorologic anunță că, peste trei zile, în zona Bucu-
reștilui, între orele 14 și 16 va ploua torrențial. Stadionul
Juventusului din str. Dr. Stăncovici, neavînd decît o tri-
bună acoperită, se prevede că spectatorii vor prefera să
stea acasă.

CÎND ȘI UNDE A APĂRUT FOTBALUL FEMININ?

● PRIMA ECHIPA DIN ȚARA NOASTRĂ, „TRICOLORUL”
● LA LONDRA — NU, LA PARIS — DA

La începutul anului trecut,
Federația Română de Fotbal
a aprobat organizarea compe-
tițiilor de fotbal feminin. Ora-
șe ca Ploiești, Cluj, Brașov,
Medias, București posedă la
ora actuală numeroase echi-
pe feminine de fotbal, care își
dispută înfrîntele prin simple
întîlniri amicale, în București
existînd și un campionat mu-
nicipal.

Apariția acestor „venusiene”
pe terenurile noastre de fot-
bal ar putea fi o consecință a
marilor mișcări sportive femi-
nine din ultimii ani.

Întrebarea care se pune este:
cînd și unde a apărut fot-
balul feminin?

Urmărind presa primulul și
a celui de al doilea deceniu
ale secolului XX observăm
existența, pe terenurile de
fotbal, a echipelor feminine,
atît în țară cît și în străin-
tate. La începutul anului 1922,
echipa „Tricolorul” anunșă
crearea unei asociații de
fotbal feminin. Dar mișcarea
sportivă feminină s-a „bucu-
rat” la început de o... opoziție
var înfrîntă. Astfel, în Anglia,
la sfîrșitul primului deceniu,
presa avea o atitudine total
ostilă față de fotbalul femi-
nin. Prin articolele sale, zia-
rele conchideau că fotbalul
influențea în rău fizicul femi-
nin. Ca urmare a acestei
polemici, federația engleză a
primit o circulară prin care se
cerca ca cluburile afiliate să
refuze terenurile lor înfrîn-
tor feminine. În același timp,
în Franța și, în special, la Pa-
ris, echipele feminine reușeau
să atragă în tribunele sta-
dionelor tot mai mulți spec-
tatori, interesul pentru aceste
meciuri fiind destul de mare.

„Sportul” din 5 noiembrie
1924 anunșă disputarea unui
turneu de fotbal feminin sub
titlul de: Un „Tournoi” de
Football Association. La acest

În anul 1971, în primul
campionat orgaizat pen-
tru fotbalul feminin din
București, s-a născut și
PUICA LAZĂR, căpitana e-
chipei Venus

turneu numără ecibelor par-
ticipante a fost de 1.

Alt ziar bucureștean, „Ecoul
sportiv”, din 2 ianuarie 1922
publică cîteva rezulta ale
meciurilor susținute la Paris
în cadrul competiției mitu-
lată „Campionatul arisului”.

Iată deci, că și fotbalul femi-
nin are o istorie, sa des-
tul de îndelungată.

de EUGEN BARBU

Fără un elogiu la adresa lui Ilie Năstase nu putem relua, în acest an, rubrica noastră. Fotbaliștii îi adresează sportivului numărul 1 al lui 1971 cele mai calde felicitări și-l asigură de toată dragostea, admirația și stima lor. Dar „Nasty“ nu se va supăra dacă-i comunicăm, deocamdată neoficial, că la masa prietenească pe care F.R.F. a oferit-o, în ajunul Anului Nou, fotbalistilor din lotul național, cițiva dintre „tricolorii“ au cam declarat că, la sfârșitul lui '72, numai „Trofeul revistei Fotbal“ ar fi cam puțin pentru ei...

Să înțelegem că fotbalistii declanșează anul acesta ofensiva asupra Cupei C.N.E.F.S.? În definitiv, credeți că, în decembrie viitor, publicul i-ar putea refuza lui Iordănescu locul întâi în clasamentul celor mai buni sportivi ai anului, după două goluri înscrise de el în finala Campionatului european?

Ar aplauda — sîntem siguri — din toată inima, și Ilie Năstase. Acest Ilie Năstase care, săptămîna trecută, își anunțase la un moment dat participarea la meciul de mini-fotbal din sala Dinamo, unde era așteptat „în reprezentatie“ alături de Pircălab și de Voinea; acest Ilie Năstase care jonglează uluitor mingea de tenis cu piciorul; acest Ilie Năstase care, cu ani în urmă (spun antrenorii centrului de juniori de la Steaua), juca fotbal cel puțin la fel ca Deleanu și Gigi Tătaru, internaționalii de azi; acest Ilie Năstase pentru care fotbalul a rămas un „violon d'Ingres“.

Marele talent sportiv Ilie Năstase s-a realizat însă, plin, în tenis.

Dar, cine știe dacă — umblînd după o „salatieră“ — n-am pierdut, prin Nasty, un „Balon d'or“ sau o „ghicată de aur“!...

O cîtitoare a revistei noastre care s-a recomandat la telefon drept componentă a unei din cele 15 echipe participante la campionatul feminin al Capitalei (probabil „Traviata“, pentru că vocea îi părea cam stînsă...) se declara entuziasmată de articolul despre Ilie Năstase semnat de o ziaristă de rară distincție,

Felicia Antip, apărut în numărul festiv al „Sportului“, și — pornind de la sensibilitatea cu care autoarea mai sus citată a reușit să prindă în cîteva fraze „fenomenul sportiv Năstase“ — ne reproșea nu numai că noi scriem prea puțin despre „noul val“ pe care-l reprezintă fotbalul feminin ci și — mai ales — exclusivismul nostru, al bărbatilor, în materie de cronică sportivă. Spunea interlocutoarea noastră: „Fotbalul feminin n-are, oare, dreptul la o... Ioana Chirilă, la o... Cristina Topescu sau o... Marusia Popescu? Și dacă le-ar avea pe ele, de ce n-ar ținde (n.n.: treaptă superioară!) și spre o... Eugenia Barbu și, pentru echilibrul, o... Adriana Păunescu?“

Că noi ne ocupăm prea puțin de fotbalul feminin, este poate, adevărat. Dar nu-i mai puțin adevărat că penuria de comentatoare sportive se resimte și-n alte ramuri. Dacă stăm și ne gîndim bine, în întreaga noastră presă sportivă, în afară de Nasa Demian (remarcabilă, de altfel, nu numai prin singularitatea ei) care nu face decît... să confirme regula, alte cronice de sport nu mai avem. Și culmea e că nu puține sînt sporturile în care, la un moment dat sau cu precădere azi, sub raportul performanțelor stăm, la fete, mai bine decît la băieți. Fără pretenții de analiză completă, cităm: atletism, scrimă, canotaj academic, gimnastică, popice, tenis de masă.

N-avem sentimentul că sîntem niște uzurpatori dar adevărul e că pe această temă sînt de făcut unele reflecții.

Toate anchetele de sfîrșit de an au un coeficient, mai mic sau mai mare de relativitate. Ca să afirmi că nu greșești clasificîndu-l pe portarul x înaintea atacantului y sau pe sahlistul z înaintea boxerului w îți trebuie o mare doză de suficiență sau, în cel mai bun caz, de curaj. Anchetele trebuie deci privite așa cum sînt (și cum vor fi totdeauna și de acum înainte) și respectate pentru că sînt, în definitiv, păreri, opinii, chiar dacă ele nu concordă cu ale noastre.

Asta însă nu înseamnă că n-ai voie să te mîri că, de exemplu, echipa națională a Ita-

liei apare (într-o anchetă internațională organizată de ziarul „Sport“ din Belgrad, cu participarea a 50 de ziaristi din mai multe țări) pe primul loc din Europa în anul care a trecut, pentru că o doua zi să citești în clasamentul revistei franceze „France Football“ că aceeași echipă a Italiei ocupă doar locul 7-8 pe continent.

Și pentru că vorbim despre anchete să reținem o plăcută concordanță de opinii. Nu de mult, agenția vest-germană S.I.D. din Düsseldorf clasa România pe locul 6 între echipele europene; ancheta franceză la care ne referem cîteva rînduri mai sus consideră că noi împărțim locurile 5-6 cu Belgia.

Brian Glanville, comentator de fotbal de reputație internațională, scria recent un articol intitulat „Cupa intercontinentală — o competiție compromisă?“. Nu vom relua argumentația colegului nostru britanic, dar — spunîndu-ne și noi punctul de vedere — nu vom face altceva decît să excludem semnul de întrebare din titlul materialului lui Glanville.

Pentru că în această privință sînt cîteva lucruri limpezi: • această cupă s-a născut exclusiv din rațiuni publicitare și financiare, deci îi lipsește seva sportivă, suportul principal al oricărei întreceri, este doar o șapcă pusă inutil peste o căciulă; • edițiile anterioare, marcate de grave incidente, de adversități care au cunoscut forme de exprimare adesea frizînd barbaria, au fost — prin aceasta — aproape an de an compromise; • de trei ani, fotbalul cel mai reprezentativ al Americii de Sud, cel brazilian, absentează de la competiția continentală de peste Atlantic, așa încît mult discutatul duel european-sud-american pentru supremație nu aduce decît niște satisfacții ori-cînd contestabile; • un club ca Ajax Amsterdam, care nu se poate plînge de „baza materială“ a sa, refuză diplomatic să joace cu Nacional Montevideo, ceea ce probează slăbiciunea argumentelor de interes pur competițional, sportiv sau tehnic și confirmă ca element propulsor exclusiv al competiției, latura financiară; • soluția găsită anul acesta, cu

Panathinaikos în finală, respectiv cu Surpis, Kapsis și Mitropoulos, purtători de steag ai fotbalului european, lasă loc altor comentarii încă, pînă la probe contrare, zău, nu putem să mai menținem nici măcar cu caracter provizoriu semnul de întrebare din titlul lui Glanville...

Ancheta asupra „repartiției“ celor patru locuri din turneul final al Campionatului European, publicată zilele trecute de „Sportul“ care s-a adresat celor opt antrenori ai echipelor calificate în sfîrșituri, nici nu ne umflă, nici nu ne descurajează. Dintre cei opt consultați, doi (iugoslavul Vujadin Boskov și sovieticul Valentin Nikolaev) se pronunță efectiv, acordînd un loc României; cel de-al treilea (Ali Ramsey, care probabil n-a uitat emoțiile prin care a trecut la Guadalajara, cînd a tremurat o repriză și jumătate pînă la golul lui Hurst) nu răspunde net, socotînd că toate cele opt calificate au șanse reale.

Ca să fim sinceri, nouă ne-a plăcut cel mai mult răspunsul lui Ramsey. Și nu numai pentru că nu poți ignora faptul că înainte de a pronostica trebuie să aștepti un lucru esențial, cum este tragerea la sorți, ci și pentru că ni se pare cel mai cuminț. După cum, la fel de cu minte ni se pare și răspunsul lui Angelo Niculescu, care nu „se aruncă“ niciodată...

În orice caz, discuții mai fundamentate vor începe în curînd. De azi într-o săptămînă...

La început de an, ne-a sosit la redacție zeci de felicitări.

Pe ilustrate care de care mai frumoase, pe cărți de vizită, pe telegrame, am cîțit cuvinte calde, urări de Anul Nou, adresate revistei noastre sau, personal, redactorilor săi.

Tuturor celor care nu ne-au uitat, care ne-au adresat gîndul lor de prietenie și apreciere, jucătorilor, antrenorilor, arbitrilor, conducătorilor de cluburi, corespondenților sau colegii de profesie le adresăm pe această cale cele mai calde mulțumiri și le urăm, la rîndul nostru, un an fericit, sănătate și multe succese.

Radu URZICEANU

IOAN CHIRILA

PRIM PLAN VOINEA

Florea Voinea ar fi putut să fie unul dintre cei mai buni învinși ai fotbalului nostru. Din păcate, însă, el a întîlnit în drumul său trei mari obstacole:

1. iluzia unei zile de mai,
2. amintirea „zăpezilor de altă dată“,
3. influența teatrului de revistă asupra unor cronicari de fotbal.

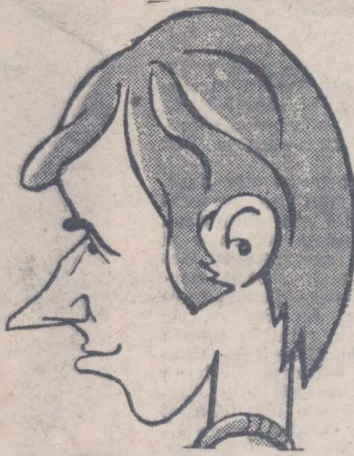
Despre iluzia acelei zile de mai 1962 s-a mai scris. A fost iluzia oferită de „generația spontanee“ care a cîștigat un turneu (U.E.F.A.) în general la discreția echipelor gazdă. Florea Voinea, care a fost unul dintre cei unsprezece laureați ai finalei, s-a simțit cuprins de virtutea „marilor speranțe“ pe care tribuna le-a lăsat în acea seară de sfîrșit de mai. Iar acest virtute n-a întîlnit temperamen-tul cel mai potrivit aventurii în persoana tinărului sfios din apropierea Ploieștilor.

Urmează transferul la Steaua, și al doilea mare obstacol. Voinea e mercu printre golgeteri, dar amintirea marelui C.C.A. îi conferă un profil de epigon. Deși Voinea nu e cu nimic mai prejos față de cei care au sîrărit cîndva misiunea mult mai ușoară a conducerii unui mecanism atît de bine rodat.

În toți acești ani, Voinea se bate mereu în prima linie, fără gesturi largi, fără saluturi de toreador în așteptarea aplauzelor. După fiecare gol marcat — și au fost atîtea! — Florea Voinea revine la centru, stîngerit parcă de rumoarea tribunelor și de efuziunile coechipierilor. Dar, această timiditate care refuză să exploateze succesul de moment, alimentează tot mai mult ideea că Voinea este un campion al ratărilor. Și astfel se creează al treilea obstacol. Apar cuplete care cîntă... sterilitatea unuiu dintre cei mai productivi învinși ai românilor. Sfiosul Voinea acuză din plin această zarvă de cheflii în zori de zi. „Voinicul“ începe să fie plimbat pe alte posturi. Devine extremă. Apoi mijlocăz. Revine în centru. În tot acest timp, un singur coechipier îi acordă un credit nelimitat, pentru că înțelege totul. Și acesta este Constantin...

Acum doi ani, Voinea se transferă la Nimes, împreună cu Pircălab. Pircălab „prinde“ mult mai ușor echipa. Voinea are un rival de clasă: cehoslovacul Scherer. Și mai e Vergnes. Treptat, însă, Voinea își demonstrează calitățile...

L-am întîlnit o dată pe Scherer. Mi-a

spus: „Îl admir pe Voinea. Ne-am bătut un timp pe același post. Eu am abandonat lupta, ca să nu fiu învins. M-am retras la Avignon. Voinea ar fi venit ori-cum peste mine“.

Într-o seară, la Nimes, am stat de vorbă cu un fost jucător al echipei, Schwaiger. E și el un mare admirator al lui Florea: „Voinea are o consistență în joc care poate scăpa doar neinițiaților. Dacă el ar juca în locul lui Vergnes, în prima linie, Pircălab ar face din el golgeterul Franței“.

La Nimes, pentru a nu știu cîta oară, Florea Voinea a demonstrat că ar fi putut să fie unul dintre cei mai mari învinși ai noștri...

CONFIRMAREA MECIURILOR CU FRANTA

În calendarul echipei noastre naționale este prevăzută în luna aprilie o dublă întîlnire România — Franța, selecționatele A și de tineret. Forul francez a confirmat partidele. Întîlnirea dintre primele reprezentative va avea loc la 8 aprilie la București, iar cea dintre echipele de tineret la 9 aprilie într-o localitate din Franța, nedesemnată încă.

ACTUALITĂȚI

TURNUL LOTULUI OLIMPIC

Se pare că proiectul unui turneu în Africa al selecționatei noastre olimpice a căzut, dată fiind durată lui, ceea ce ar face ca jucătorii să lipsească prea mult de la cluburile lor, în perioada de pregătire în vederea returului. Se preconizează, în schimb, cîteva jocuri în Grecia, Turcia sau Liban, dacă — bineînțeles —

activitatea competițională din aceste țări va permite perfecționarea unor jocuri amicale.

PROIECTE ALE UNOR CLUBURI

• Rapid tratează mai de mult, după cum am mai scris de altfel, un turneu de iarnă în Grecia, la invitația clubului PAOK din Salonic, pentru perioada 10-25 februarie. Rapid

n-a răspuns încă, deoarece așteaptă să vadă ce jucători îi vor fi luați la loturile reprezentative, pentru că clubul elen ține ca Rapid să vină cu echipa sa completă.

• Un turneu ferm contractat are F.C. Argeș Pitești: trei jocuri în Iran, între 20 februarie — 5 martie, turneu de altfel, aprobat de Biroul Federal F.R.F. În intenția piteștilor, însă, este ca în drum spre Teheran să „perfecteze“ două jocuri în Turcia sau Israel, pentru care a început tratative.

Echipă cu gândire matură, omogenizată, idee cristalizată de joc în funcție de adversar, siguranță în apărare, joc bun de ansamblu, tactici de joc realiste. Constantă în desfășurarea unor jocuri bune având numai două comportări slabe (cu Steaua și „U” Cluj). Penetrabilă contra acțiunilor individuale simple (în viteză). Capacitate de efort mulțumitoare. În general, după 4-5 etape de joc bun, are o scădere valorică și fizică. Jocul echipei, chiar dacă nu are o amprentă modernă evidentă, este sigur, solid, echilibrat. Rezultatele obținute în Cupa U.E.F.A. atestă și încununază eforturile întregului colectiv și merită toate felicitările.

(APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)

IN SEZONUL SUCCESULOR DE PRESTIGIU

Arătaoarele ceasurilor indicau ora 1 când jucătorii arădeni au coborât din avion pe aeroportul din orașul de pe Mureș. Cu toate că era atât de târziu, oficialitățile locale au ținut cu orice preț să-i întâmpine și felicită pe Vidac și Lereter, pe Domide și Petescu, pe Pojoni și Nicolae Dumitrescu. Cuvintele rostite într-un mic cadru festiv, aveau semnificații deosebite. Aminteau despre stimă, respect, admirație, cinste, încredere, mulțumire. Senturile lor constituiau firele nevăzute care lega echipa de oraș, dintre inițialele celor ce jubesc fotbalul și U.T.A. Echipa răsplătită încrederea ce i se acordase, luptase fără menajamente, cu demnitate și dăruire, și se calificase în sferturile Cupei U.E.F.A. în dauna unui adversar puternic, tenace, orgolios. Arădenii realizaseră o performanță, și atinseseră unul dintre cele două obiective pe care și le-au propus la începutul sezonului competițional.

U.T.A. a plecat în Portugalia oa lider al primei noastre divizi, cu toate că între timp se jucaseră încă două etape de campio-

nat, formația antrenorului Dumitrescu a revenit în țară și s-a deplasat la Bacău tot ca posesoare a invidiatului lor întotdeauna. Acolo, pe malurile Bistriței, în confruntarea cu Sport Club, arădenii au jucat totul pe cartea primei reprize, dar au fost ingenunchați de vigoarea și tenacitatea jucătorilor ambițioșului C. Rădulescu, de oboseala acumulată pe ruta Arad-Lisabona-Setubal și retur. Coborâtă de pe pedestalul primului loc, rănită în orgoliu, „distinsa doamnă”... pășește apoi cu dezinvoltură peste Politehnica și Petrolul, spulberă frumosul vis de trei nopți al lui Mioc, Rugubei și Catargiu, se distanțează la aproape două lungimi și se așează din nou, cu eleganță, în jilțul de lider al campionatului U.T.A. își îndeplinește și al doilea obiectiv. Exact ceea ce își propusese, ceea ce dorise, pentru ceea ce se zăbătuse patru luni presărate cu încercări deosebite de grele.

Eventul — calificarea în sferturile Cupei U.E.F.A. și distanțarea în fruntea campionatului — constituie o performanță care atrage stimă și admirație.

„ARMA” CEA MAI DE TEMUT: OFENSIVA!

U.T.A. n-a obținut ceea ce și-a dorit printr-un oarecare concurs de împrejurări favorabile. O atenție retrospectivă a comportării arădenilor de-a lungul întregului sezon oferă un buchet de elemente, de concluzii care atestă contrariul. Alături de acestea, cifrele... produse de U.T.A. în

toamna anului '71 cuprind adevăruri de care orice echipă ar dori să nu fie ocrotită.

În perioada 20 august—20 decembrie, cum reiese și din fișierul competițional alăturat, U.T.A. a susținut 21 de meciuri oficiale: 15 în campionat, 6 în Cupa U.E.F.A. În campionatul primei noastre divizi, arădenii au obținut 9 victorii (6 pe teren propriu, 3 în deplasare), a terminat la egalitate 4 și a pierdut 2. A înscris 33 de goluri și a primit 14, realizând un golaveraj excelent, care ne reamintește de eficacitatea vestitei U.T.A. a anilor '47—'48. Locul obținut în clasament la încheierea turului și diferența dintre golurile marcate și primite (19) sînt rezultatul marelui număr de acțiuni ofensive construite și finalizate. În cele 15 partide jucate, U.T.A. a expediat spre poarta adversarelor sale 237 de șuturi (15,8 de meci), dintre care 177 și-au atins ținta (media: 11,8), fiind pe spațiul porții. Rezultă că la aproximativ fiecare 5 minute din cele 1350 ale turului, jucătorii arădeni au construit și finalizat o acțiune ofensivă. În unele meciuri au realizat cifre ieșite din comun. Astfel, în partida cu Universitatea Craiova, atacanții, și nu numai ei, au expediat la poarta adversă 33 de șuturi (la mai puțin de 3 minute, unul), iar în meciurile cu A.S.A. Tg. Mureș și F. C. Argeș, numărul acțiunilor ofensive încheiate cu șuturi a fost de 23.

Dar cel mai semnificativ fapt, privind modul cum au abordat textiliștii meciurile din campionat, nu pare a fi acela că, chiar și în unele partide sustinute în deplasare, U.T.A. și-a depășit partenerul de întrecere la capitolul acțiuni finalizate. La Brașov, de pildă, arădenii au șutat la poarta lui Adamache de 17 ori, în timp ce localnicii au încercat vigilența lui Vidac doar de 10 ori. Asemănător se prezintă lucrurile și în meciul de la Oradea, unde liderul a jucat deschis, la câștig, finalizând 18 acțiuni bine concepute, față de numai 13 ale Crișului.

Afirmăm că în cele 15 meciuri ale turului U.T.A. a șutat pe poarta adversarelor sale de 177 ori. Ei bine, de câte ori credeți că au șutat atacanții adversari pe poarta arădenilor? Iată cifra exactă: 84! Din acestea 11 au fost goluri, celelalte trei trecute la pasivul liderului ca autogoluri. Procentajele sînt de-a dreptul izbitoare și demonstrează:

1. Spiritul ofensiv de care au fost animați jucătorii arădeni, indiferent că au jucat pe teren propriu sau în deplasare; 2. Capacitatea mijlocașilor textiliști (Petescu, Domide), de a construi acțiuni ofensive, și a atacanților (Sima Kun, Broșovschi, Both) de a le duce pînă în faza finalizării; 3. Fermitatea și abilitatea apărării U.T.A.-ei în stoparea, încă din fașă, a tendințelor adversarilor de a se apropia periculos de poarta lui Vidac.

ACELAȘI „II” SAU

PUȚINI DAR BUNI...

Urmărind cifrele primului tabel, alte câteva constatări frapante. În toate cele 15 meciuri ale turului, U.T.A. a apărut pe teren în aceeași alcătuire: Vidac — Birău, Lereter, Pojoni, Popovici, Petescu, Domide, Sima, Kun II,

Broșovschi, Both. Linia de atao a suferit cele mai multe modificări, Sima fiind schimbat, de regulă, cu Axente sau Calinin. În schimb, compartimentul defensiv (Birău-Lereter-Pojoni-Popovici și Petescu, omul de saorificiu din fața celor patru apărători) a evoluat în aceeași alcătuire din primul și pînă în ultimul minut al turului. Vidac, Kun II, Domide și Broșovschi au absentat din formație fortuit, cite 13, 12, 6 și, respectiv, 25 de minute.

Ce concluzii putem trage de aici? 1. Omogenitatea formației arădene. 2. Pregătirea ireproșabilă a tuturor celor 11 jucători. 3. Încadrarea, cu rezultate foarte bune, în angrenajul echipei a noilor veniți: Popovici, Kun II și Both. 4. Capacitatea formației de a face față, cu un număr restrins de jucători, unor partide extrem de dificile, în cele două competiții la care a participat.

APRECIERILE...

La începutul sezonului, numărul celor care acordau arădenilor șanse serioase de reușită alit în campionat, cit și în „Cupa U.E.F.A.”, era destul de mic. Dar, încetul cu încetul, realizările, victoriile echipei antrenată de N. Dumitrescu au început să fie tot mai mult apreciate, recunoscute apoi ca veritabile performanțe. Și n-au rămas fără ecou în rîndurile iubitorilor de fotbalului nostru și ale oronicarilor. Afirmările acestora din urmă, referitoare la evoluția arădenilor în toamna trecută, rețefeză, pregnant, atu-urile liderului, armele cu ajutorul cărora U.T.A. a reușit să-și depășească adversarele și, în final, să ia o serioasă opțiune pentru titlul de campioană. Tocmai acest motiv ne face să inserăm, aici, cele mai semnificative în conținutul acestei analize.

„Jocul său ordonat, sobru, foarte precis a ajutat-o să depășească,

Să tragem din nou linie și să... adunăm. Parcurgînd drumul început la 20 august și încheiat la 20 decembrie — drum cu escale la București, Salzburg, la Walbrzyk și Brașov, la Oradea, Cluj, Setubal, Bacău etc. — „bătrîna doamnă” s-a dovedit a fi o echipă.

1. tehnică; 2. omogenă; 3. calmă; 4. serioasă; 5. ofensivă; 6. echilibrată; 7. disciplinată.

O echipă care a practicat un fotbal de concepție modernă, eficace, spectaculos.

Ce s-ar mai putea adăuga la toate acestea? Poate că ar mai trebui spus cite ceva despre luciditatea și modestia jucătorilor arădeni, față de succesele pe care le-au obținut. Ne demonstrau recent acest lucru și Petescu și Lereter și Domide. Și în mod deosebit antrenorul Nicolae Dumitrescu.

FĂRĂ CLIPE DE RĂGAZ

„Am debutat în campionat neconvîngător. În partida cu Steaua era s-o încercăm rău de tot. După aceea însă, echipa a avut o ascensiune frumoasă care a durat pînă la meciul cu F. C. Austria, de la Salzburg. A doua cădere s-a produs în confruntarea cu C.F.R. Cluj. Șocul — care nu a însemnat totuși o înfrîngere, ba dimpotrivă — ne-a readus din nou pe linia de plutire și a urmat a doua perioadă bună, de la 16 la 30 octombrie. Cea mai slabă evoluție a sezonului a fost cea din partida cu Zagłębie, de la Arad. Din acest moment și pînă la meciul cu Sport Club Bacău echipa s-a comportat multumitor, realizînd meciuri foarte bune (cu Vitoria Setubal și Universitatea Craiova), dar și altele pe care le-a pierdut („U” Cluj, Sport Club Bacău) și datorită oboselii acumulate. În schimb, a încheiat sezonul așa cum mi-am dorit. Pentru a avea și în primăvară aceleași realizări va trebui să lucrăm intens în această iarnă, să nu ne permitem clipe de răgaz.

JUCĂTORI	MINUTE JUCATE	SUMA NOTEI
1. Birău	1350	108
2. Lereter	1350	118
3. Pojoni	1350	117
4. Popovici	1350	112
5. Petescu	1350	103
6. Domide	1344	120
7. Kun II	1338	109
8. Vidac	1337	112
9. Broșovschi	1325	109
10. Both	1292	103
11. Sima	1107	92
12. Calinin	183	31
13. Axente	151	27
14. Ziller	13	—
15. Roșca	10	—

Iată doar una dintre direcțiile spre care ne îndreptăm atenția: mărirea capacității de efort, de angajament și de finalizare a atacanților...

U.T.A. se distanțează la 3 puncte de Bacău și, începînd din ziua imediat următoare ultimului meci din tur, antrenorul — ale cărui cuvinte le-am reproduș mai sus — grijiul antrenor al arădenilor se gîndește deja la ceea ce are de făcut în această iarnă. Pentru că echipa careia i-a dedicat 25 din cei 50 de ani ai vieții să se mențină acolo unde a urcat-o cu trudă și abnegație, cu devotament și pasiune.

Încă un titlu de campioană n-ar sta de loc rău „distinsel doamnă” și taciturnului ei antrenor emerit.

Laurențiu DUMITRESCU

KUN II — GOLGETERUL ARĂDENILOR — LOVEȘTE BALONUL CU CAPUL, CONSTANȚINESCU ȘI NUN-WILLER ÎN MUINTERVIN CU PROMPTITUDINE ȘI U.T.A. DESCHIDE SCORUL PE STADIONUL DINAMO.

FIȘIER COMPETIȚIONAL

21.VIII :	Rapid București	(d)	1-1
29.VIII :	Steaua București	(d)	2-2
5.IX :	Crișul Oradea	(d)	2-1
7.IX :	A. O. Kavala	(a)	4-3
11.IX :	A.S.A. Tg. Mureș	(a)	5-1
15.IX :	Austria Salzburg	(a)	4-1
25.IX :	Jiul Petroșani	(d)	1-1
29.IX :	Austria Salzburg	(d)	1-3
3.X :	C.F.R. Cluj	(a)	4-0
16.X :	F. C. Argeș	(a)	4-0
20.X :	Zagłębie Walbrzyk	(d)	1-1
24.X :	Steagul roșu Brașov	(d)	1-0
30.X :	Dinamo București	(d)	1-1
3.XI :	Zagłębie Walbrzyk	(d)	2-1
17.XI :	Farul Constanța	(d)	1-0
24.XI :	Vitoria Setubal	(d)	3-0
28.XI :	Universitatea Cluj	(d)	0-2
2.XII :	Universitatea Craiova	(d)	3-0
8.XII :	Vitoria Setubal	(d)	0-1
12.XII :	S. C. Bacău	(d)	2-1
15.XII :	Politehnica Iași	(d)	4-1
19.XII :	Petrolul Ploiești	(d)	2-0

TOTAL: 22 meciuri jucate. Oficiale: 21; amicale internaționale: 1; victorii: 13; meciuri egale: 5; înfrîngeri: 4.

SPORT CLUB BACĂU

LA COTA CELEI MAI BUNE PERFORMANȚE

„La Bacău s-a mai schimbat ceva”, era titlul unui articol în care revista noastră încerca să evidențieze, imediat după reluarea activității oficiale din primăvara anului trecut, faptul că formația Sport Club se găsește — la puțin timp după adoptarea unui nou nume — și sub efectul pronunțat al unor importante transformări de conținut, care tind să o plaseze pe o treaptă calitativ superioară în întrecerea celor mai bune divizionare ale țării.

Și explicăm atunci apariția primelor semne de reușită, ca și perspectiva unor succese viitoare prin aceea că, în cadrul formației antrenată atunci de Constantin Rădulescu s-a instaurat un asemenea regim de muncă și o disciplină colectivă care este greu să nu atragă atenția și să nu prilejuiască aprecieri favorabile.

Mulți — și nu dintre cei mai sceptici — au zămbit desigur la început sau au privit cu bunăvoință reținută creditul acordat echipei băcăuane. Aceasta poate fi în virtutea unor antecedente dominate de capricioasă instabilitate proprie majorității formațiilor noastre. Și mai mulți au fost însă aceia care, ceva mai târziu, pe la mijlocul returului au considerat acțiunea Sport Clubului în pragul esecului, urmărind cu compasiune pe Ghiță și colegii săi în eforturile disperate de a ieși cu fața curată din vria periculoasă către periferia clasamentului.

Au fost atunci — în lupta aceea neobișnuit de dură pentru supraviețuire — câteva momente hotărâtoare în viața echipei, încercări curajoase de a salva nu numai prestigiul colectiv, ci mai mult chiar, de a apăra o idee în numele căreia antrenor și jucători se angajaseră cu fermitate pe calea unei reconstrucții ale cărei dificultăți și riscuri le acceptaseră necondiționat înainte de a porni la acțiune iar reușita, în finalul ediției trecute a campionatului național, a însemnat, de fapt, premisa morală de bază care a determinat în mare măsură ascensiunea spectaculoasă a Sport Clubului pe verticala clasamentului, treaptă cu treaptă, până la nivelul cel mai înalt al protagoniștilor competiției.

DRUMUL

SPRE VÂRFUL PIRAMIDEI

Încă de la începutul actualei ediții a campionatului republican echipa — spun antrenorii ei — și-a propus să joace mai bine, să realizeze mai mult iar randamentul jucătorilor să crească până la limita superioară a posibilităților lor.

Și ce a rezultat dintr-un astfel de program — angajament? O evoluție și o poziție în clasament superioare tuturor celorlalte obținute până în prezent, așa cum ne indică parțial și figura nr. 1, care marchează locurile ocupate succesiv în ultimii cinci ani de

clubul băcăuan în ierarhia celor mai bune divizionare românești. Și tot în cuprinsul aceleiași figuri se poate urmări și drumul spre vârful piramidei competiționale interne, străbătut în toamna anului 1971, pe parcursul căruia distingem trei principale etape de structurare a succesului final:

Prima dintre acestea, cuprinzând meciurile cu F.C. Argeș, Universitatea Cluj, Universitatea Craiova și Petrolul, ar putea fi considerată — în general privită — ca tranziție între două campionate diferite ca pretenții, de rodare a întregului efectiv de jucători în condițiile unei idei de joc unitare și din această cauză, ușor oscilantă în ceea ce privește evoluția, rezultatele și poziția în clasament. În cea de a doua etapă — a ascensiunii — băcăuanii nu au pierdut nici un meci din cele opt de sustinute și-au definitivat o formație de bază, tin-

mos, nu așa departe, totuși, de o realitate față de care cei mai îndrăzneți nu se ascund nici acum să-și mărturisească speranța și încrederea în împlinirea ei. Și asta într-un viitor care, cu certitudine, va însemna, oricum, mai mult decât prezentul. Și, într-o bună zi, când, fără îndoială, mulți din artizanii victoriilor de astăzi ale Sport Clubului se vor alinia la centrul terenului, în aceeași clasică formulă:

GHIȚĂ, DEMBROVȘCHI ET COMP.

Jucători de valoare apropiată, componenții lotului băcăuan au alcătuit, pe parcursul primei jumătăți a acestui campionat, o echipă în adevăratul sens al cuvintului, în cadrul căreia contribuția fiecăruia la realizarea succesului final nu va putea fi exprimată altfel

FIȘIER COMPETIȚIONAL

6.VIII :	Zaria Vorosilovgrad	(d)	2-5
9.VIII :	Selec. U.R.S.S. (olimpică)	(d)	2-3
12.VIII :	Neftci-Baku	(d)	2-1
22.VIII :	F. C. Argeș	(a)	4-1
29.VIII :	Universitatea Cluj	(d)	1-3
5.IX :	Universitatea Craiova	(a)	3-0
10.IX :	Nijuri Sahra-Liban	(a)	5-1
12.IX :	Petrolul	(d)	1-2
26.IX :	Farul	(a)	3-1
3.X :	Rapid	(d)	2-1
17.X :	Jiul	(d)	0-0
24.X :	Crișul	(a)	0-0
30.X :	Steaua	(a)	1-0
31.X :	Bonsucceso (Brazilia)	(a)	0-0
7.XI :	Politehnica	(d)	1-1
28.XI :	C.F.R. Cluj	(a)	4-1
1.XII :	Steagul roșu	(d)	0-2
5.XII :	Dinamo	(a)	3-1
8.XII :	A.S.A.	(d)	2-3
12.XII :	U.T.A.	(a)	4-2

zind către un stil de acțiune din ce în ce mai echilibrat, în cadrul căruia agresivitatea ofensivă s-a făcut simțită adeseori și în partidele sustinute în deplasare. În sfârșit ultima etapă — aceea a consolidării — indică o deosebită constanță în comportare — o mare rezistență de competiție, în condițiile unei mari densități de jocuri la intervale de timp scurte și o creștere valorică de ansamblu corespunzătoare locului ocupat în clasament, fapt confirmat printre altele și de cele două victorii obținute în fața actualilor campioni — Dinamo și a liderului — U.T.A.

Bilanțul general al primei părți a campionatului este cât se poate de concludent: 19 puncte (numărul cel mai mare acumulat vreodată de băcăuani într-un tur competițional) un golaveraj excelent (29-18) realizat în principal, pe seama contribuției ofensive a jucătorilor și un salt spectaculos, de pe locul 12 — în finalul campionatului precedent — pe locul 2 în prezent! Drumul spre vârful piramidei, care înecase de mult să mai fie o simplă himeră, întruchipă, acum, firesc, la jumătatea lui, răsplata dreptă a pregătirii și perseverenței.

„CALIF DE O ZI”

Sport Club a încheiat, asadar, sezonul de toamnă în postura de vicecampionă. O performanță care, trebuie să recunoaștem, nu este la îndemna oricui. La un moment dat, însă, băcăuanii au urcat chiar și pe treapta cea mai de sus a ierarhiei noastre competiționale. Asta se întâmpla în ziua de 12 decembrie 1971, după remarcabilul succes obținut în fața textiliștilor arădeni, pe teren propriu. A fost o zi de vis, când locuitorii Bacăului au cîntat de bucurie și au pus în ramă clasamentul Diviziei A în care echipa lor favorită conducea plutonul primelor 16 formații ale țării. A fost o zi de neuitat, chiar dacă la acea dată U.T.A. mai avea de susținut încă două meciuri și chiar dacă, puțin după aceea, visul de hegemon al băcăuanilor avea să se destrame asemenea aceluia a legendarului Abu-Hassan din colecția de basme „O mie și una de nopți”. A fost, într-adevăr, un vis fru-

decit în contextul efortului colectiv. Ceea ce face ca și obișnuitele evidencieri individuale să lipsească de astă dată, locul acestora fiind atribuit celorva răspunsuri nominale, pe marginea unor întrebări cu nuanțe de superlativ. Asadar...

- campionul eficacității: Rugiubei, cu 11 goluri
- jucătorul cel mai des folosit: Catargiu (1350 de minute)
- jucătorul cel mai puțin folosit: Constantin (90 de minute)
- cel mai mare punctaj obținut: Catargiu (114)
- cel mai mic punctaj: Constantin (8 puncte)
- jucătorii cotați ca „cei mai buni de pe teren”: Dembrowschi de 4 ori, Ghiță și Rugiubei de câte 3 ori
- cel mai constant jucător: Vătafu
- cel mai ghinionist: Duțan, indisponibil 12 etape
- cea mai spectaculoasă revenire în formă: Sorin Avram
- o promisiune confirmată: Pană
- o promisiune în perspectiva realizării: Pruteanu
- o mare decepție: Florea
- jucătorul cel mai complet: Mioc
- strategul echipei: Dembrowschi
- campionul rezistenței fizice: Hrițcu

Și ar mai fi de adăugat, tot la acest capitol, faptul că Băluță și Florea sînt singurii care n-au

Sport Club a avut cea mai bună comportare valorică din campionatele disputate pînă acum. Mult schimbată în bine în privința aportului jucătorilor la fazele de atac și apărare. Pozitiv, spiritul de ofensivă deosebit al jocurilor disputate acasă, prin participarea la atac a fundașilor laterali, remarcîndu-se în special Mioc. În ansamblu, jocul echipei este mai valoros în atac. Față de valoarea globală a lotului, randamentul echipei este foarte bun. Reușește să-și impună jocul propriu, în special la întîlnirile disputate acasă (prin avalanșe de atacuri). În jocurile susținute în deplasare, atacul acționează în general sporadic, echipa fiind destul de penetrabilă în apărare. Rezistența de competiție este mai bună decît cea de joc, unde are momente de cedare a inițiativei. Trebuie să semnalăm faptul că, uneori, imprimă o notă de duritate prin jucătorii Hrițcu, Velicu și Kiss.

(APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)

jucat nici un meci întreg: că Velicu și Hrițcu însumează patru etape de suspendare și că din „vechea gardă” a echipei, un număr de 9 jucători (Ghiță, Kiss, Comănescu, Vătafu, Velicu, Duțan, Dembrowschi, Rugiubei și Băluță) continuă să se numere în rîndul jucătorilor de bază ai formației, alături de care prezența „noului val” constituie aportul vitalității la confluența cu maturitatea și experiența competițională.

„RĂDULEȘTI”

Si acum, antrenorii. Cel doi Rădulești — Constantin și Petrică, temperamente diferite, îngemănate, totuși, surprinzător de simplu, în spiritul unei colaborări sincere, active și fructuoase, în cadrul căreia se face tot mai simțită contribuția fostului căpitan al echipei, acum antrenor al formației de tineret, C. Nedelcu, și a coordonatorului centrului de copii și juniori, I. Radu.

Să vedem ce spun, asadar, antrenorii. Cum explică ei comportarea și rezultatele obținute de elevii lor în prima parte a acestui campionat? Ne răspunde, mai întâi, CONSTANTIN RĂDULESCU, omul a cărui viață se identifică cu fotbalul însuși:

— Dacă ar fi să ținem seama numai de valoarea generală a lotului de care dispunem, rezultatele noastre ar putea fi considerate ca înfrîmătoare. Noi, însă, ne-am pregătit conștiincios, într-un climat de seriozitate și disciplină, jucătorii — mulți dintre ei formați în propria grădina — participînd conștient la procesul desăvîșirii instruirii lor, dornici de a realiza, în acest campionat, mai mult decît tot ceea ce au realizat pînă acum. Am avut, însă, în toamna anului 1971, și două probleme deosebite de rezolvat: prima a fost Dembrowschi jucător valoros, foarte mult solicitat, mai ales la lotul național. Întors, de fiecare dată, la echipă, obosit, aproape epuizat, dar cu satisfacția unor împliniri care l-au ajutat să-și regăsească ulterior prospețimea fizică în mijlocul colegilor săi de club; cealaltă, s-a numit Ghiță, căruia antrenorii reprezentativei nu i-au acordat creditul necesar nici atunci cînd forma sa sportivă, coroborată cu unele împrejurări favorabile, i-ar fi dat dreptul. Revenit la Bacău, descărcat după meciul cu Tara Galilor, Ghiță n-a mai fost același portar „de care nu se trece”, iar scăderile sale în joc ne-au privat de câteva puncte care astăzi ne-ar fi situat poate ceva mai aproape de locul întâi.

La rîndul său, PETRICĂ RĂDULESCU completează și explică:

— Succesul nostru se datorește, după mine, faptului că am avut aproape în permanență, bine pregătiți și în aceeași idee de joc, un număr de 18 jucători, toți de valoare apropiată. Adăugînd la aceasta și disciplina antrenamentelor, ordinea în viața sportivă individuală și dorința de afirmare colectivă, trebuie să considerăm reușitele noastre absolut firești și meritare. Fapt care ne onorează, dar ne și obligă, în același timp, să muncim mai departe — și cel puțin la fel de bine — pentru a confirma în viitor.

Mihai IONESCU

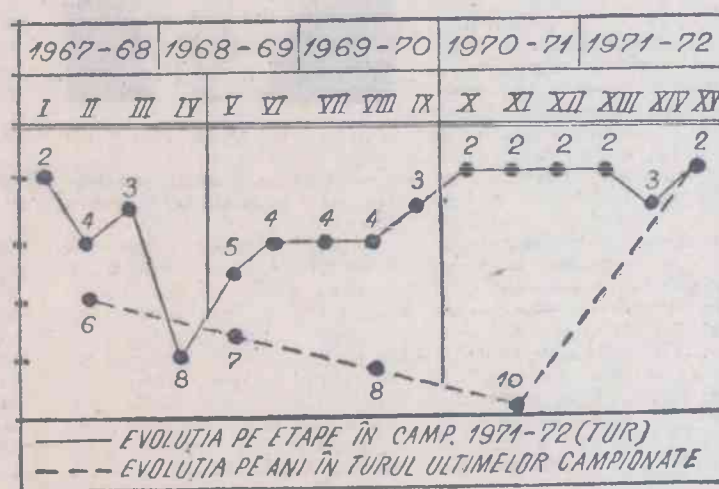
CATARGIU, necunoscut pînă în sezonul trecut, aslăzi fundașul nr. 1 al băcăuanilor

ÎNVĂȚÎND ȘI DIN EXPERIENȚA ALTORA

Cu numai un an în urmă, exact la vremea bilanțului și analizei lor parțiale, o altă echipă tinăra, Petrolul, ajunsă atunci, ca și Sport Club acum, „la un pas de fericire”, a uitat, în returul campionatului precedent și, apoi, în continuare, să-și mai apere cu aceeași dinamică, poziția cîștigată la un moment dat, întorcîndu-se rusinată, astăzi, după promisiuni neonorate, în subsolul clasamentului de unde se lansase, cîndva cu gîndul cuceririi înălțimilor.

Departe de noi intenția unei anticipări sau a unei similitudini de situații în care să fie angajată și echipa antrenată de cuplul Rădulescu. Dar, făcînd apel la experiența Petrolului, ne amintim, cu acest prilej — chiar dacă facem acest lucru la sfîrșitul retrospectivului de față, și cu o oarecare zgîrcenie — ne amintim, spunem, de multe din lipsurile, aparent mici, dar cu consecințe atât de mari, uneori, care mai dăinuie în jocul și comportarea formației băcăuane.

Ne referim, evident la slăbiciunile, încă existente, în modul de acțiune al apărării, la insuficiențele ofensive, manifestate în deplasare, la modul de rezolvare a unor situații în teren, nu totdeauna cu mijloace regulamentare și sportive, la rabatul pe care-l mai fac, totuși, unii jucători (Rugiubei, Ghiță), cerințelor fotbalului de performanță. Toate acestea alături de alte constatări critice pe care, nu ne îndoim că le vor avea în vedere antrenorii Constantin și Petrică Rădulescu, vor trebui să constituie, în viitor, obiectul preocupării colective a tuturor acelor care doresc, cu adevărat, ca Sport Club să depășească definitiv limitele mediocrității și să se înscrie constant în rîndul formațiilor al căror nume nu se estompează niciodată.

PRIMII 5 CLASAȚI ÎN ANCHETA NOASTRĂ NE ACORDĂ PRIMELE INTERVIURI

Dobrin: „MULȚUMIRI DIN INIMĂ CELOR CARE AU CREZUT ÎN MINE!”

Mai rămăsese, pare-mi-se, o singură zi pînă la publicarea rezultatului final al anchetei noastre. Geanta poștășului, doidora de plicuri, se deserta zilnic pe birourile redacției, și fiecare cupon sau aproape fiecare cupon as-cuns între pereții de hirtie, îl propulsa tot mai sus pe Dobrin în clasamentul „popularității”. La celelalte criterii, Dobrin punctase clar, dar fără supremație și totul lăsa să se înțeleagă că favori-tul multîmilor va fi în cele din urmă a taloncur al lui Du-mitru...

L-am văzut întîm-plător pe Dobrin în-aintea verdictului fi-nal, stabilit de „cri-teriu notelor”, a-cela care a risipit în ultima clipă un pa-radox care se con-tura spectaculos. Am comis indiscreția să anticipez o bănuială generală. Dobrin ve-nise cu treburi pe la federație, era calm și impasibil, cum este el de obicei, dar cînd s-a închi-puit pe treapta a doua a podiumului de premiere, o un-dă de tristețe a tre-cut brusc peste fața lui ca un șoc nea-vănit, răvășind-o. S-a clătînat parcă ceva în el și, deodată, s-a în-șipins parcă toate sentimentele într-o singură, întrebare, rostită grăbit, apro-pie șuierată. Am în-țeles că se agăsese de ea ca de un co-lac de salvare.

— Dar la „public” cum am ieșit?

— Oh, la public, primul, de departe!

S-a recules aproa-pe miraculos, la gin-dul că MARELE PU-BLIC își spusese cu-vîntul în favoarea sa. Prețul acestei în-

trebări spunea mult, era dacă vreți tot valul de afecțiune pornit din tribuna spre Dobrin, întors acum înapoi, de la Dobrin spre masa imensă de oameni care-l admiră și îl iubesc...

L-am revăzut pe Dobrin și după a-ceea, cînd „înscău-narea” lui devenise o certitudine, cînd satisfacția era per-fect rotundă, impli-nită deplin.

Înțil să-l mai în-treb care a fost sa-tisfacția majoră a a-nului 1971. Introspec-ția a fost conjugată de aceea la timpul viitor.

— În 1972 nu pot năzui mai mult de-cît recucerirea „Tro-feului revistei Fot-bal”. L-aș dori însă mai net, fără bato-

taj și fără emoții. Această performanță ar presupune o com-portare foarte bună și foarte constantă în echipa mea și în echipa națională. Recompensa din '71 mă onorează, mă ob-ligă, mă ambițio-nează. Voi pune u-mărul la succesele echipei naționale și la plasarea între pri-mele patru locuri a lui F.C. Argeș.

— Altcva Do-brine?

— Mulțumiri din inimă tuturor celor care au crezut în mine, clădindu-mi un soclu de care mă voi strădui să fiu demn. Le promit că voi sta acolo sus, cu-minte, recunoscător și merituos.

Ion CUPEN

DUMITRU ABĂTUT? VĂ ÎNȘELAȚI!...

Dacă socotiți că Du-mitru are nevoie de consolări pentru în-frîngerea din ultimul meci al anului, acela din partida anchetei revistei noastre, vă înșelați. Vă înșelați, pentru că nu-l cunoaș-teți. Omulețul ăsta are atîta ambiție, a-tîta îndrăgire în el, încît nu-l pot clătina niște lucruri ca astea. Eram sigur de starea de spirit în care îl voi găsi, încă înainte de a purta mica discuție care urmează. Eram sigur pentru că de-lîncam niște „probe de laborator” foarte cloc-vente. M-am aflat foarte aproape de el în ziua debutului la Rapid. Dacă exista un puștan sigur de el, fără nici o umbră de emoție, pe față sau în atitudine, era el ju-niorul care intra în prima divizie. Cîteva săptămîni după aceea îi solicitam un inter-viu pentru televiziune. Mă gîndeam că n-o să fie ușor să-l con-ving. Avusesem prea multe cazuri de ezi-tări, de refuzuri, de-a-mînă din partea u-nor oameni căliți în sute de meciuri, în-vingători cu adversari ca stîlca și cu galerii de forță vulcanului. Mă înșelam din nou.

Dumitru a răspuns sec și fără nici o re-ținere: „Da, cum să nu! Plecăm acum?”

Ultima noastră în-țîlnire... din anul tre-cut s-a petrecut în vestiarul de la Dina-mo. Nu, nu are gin-duri de evadare din Giulești, nu vă spe-riați, suporteri fero-viari! Lucase, pur și simplu, o partidă de „mini”, cu actualii in-ternaționali dinamo-viști ca adversari, cu Pîrcălab, Nunweiller III, Frățilă. Popa, Ivan în aceeași for-mație. Acum se dez-echipa și, ținînd să respectăm „timpul de

luc”, și dialogul nostru a fost... mini.

— Supărat de locul doi?

— De loc. De ce aș fi? Ce, m-a învins un oarecare? Una la mîna. Apoi, recunosc, am a-vut un final mai slab de sezon. Motivele se știu. Și anchetele astea sînt la fel ca un meci de box pe buletinele judecătorilor. Contează dublu ultima repriză. Al treilea, e mai bine pentru mine. Mă face și mai ambițios. Veți vedea ce va fi în 1972!

— Și ce va fi?

— Păi va fi înțîi o urmărire ca în filme în campionat. Un retur de pomină! U.T.A., în față, noi după ea. Noi, adică toate bucurăstenele, plus Bacăul, plus bă-ieții lui Nea Onisie. O să fie foarte frumos.

Apoi va fi scena a doua din „Campionatul Eu-ropei”. Două reprezen-tații de gală, două!

— Fîindcă veni vor-ba. Tu cu cine ai vrea să cadă echipa Româ-niei?

— Cu cine or vrea sortii! Nu am prefe-rițe. Vrea să vină Gerd Müller la Bucu-rești? Foarte bine! Să poftescă. Cunoaștem acum toate casele mari.

Vrea... Boninsegu? N-am nimic de zis. Îl așteptăm cu plăcere pe „il cannoniere”. Van Himst? Chivers? Ah, mai ales Chivers... Vă spun, nu împlor și nici nu vreau să influen-țez sortii. Spun doar atît: bucurăți de oas-peții!

Eftimie IONESCU

Nicolae L... ÎNCĂ TÎNĂR

Ieri dimineață l-am sunat acasă pe al treilea proaspăt laureat al revistei Fotbal, Nicolae Lu-pescu.

— La mulți ani, Culae! Sănătate și la sfîrșitul lui '72 un loc și mai bun în ierarhia celor mai buni fotbaliști ai țării!

— Mulțumesc! U-rări de bine adresez colectivului redac-țional și cititorilor care mi-au acordat voturile la ancheta „Trofeul revistei Fotbal”.

— Cum te-ai des-părțit de vechiul an?

— Pentru mine 1971 a fost un an plin și cu multe sa-tisfaccii atît pe te-renul de sport, cît și în viața particu-lară. Mărturisesc că el mi-a întrecut toate așteptările. Socotiți și dumneavoastră: am contribuit la ca-lificarea echipei na-ționale în sferturile de finală ale cam-pionatului Europei, am mers cu Rapid în trei tururi ale Cupei U.E.F.A., am fost distins cu titlul de maestru emerit al sportului și în fi-nalul anului m-am clasat pe locul trei în ancheta celor mai buni fotbaliști.

— Ce-ți dorești a-cum, la început de an nou?

— În primul rînd mă gîndesc să fac parte în continuare din echipa naționa-lă, cu care aș dori să producem marea senzație a anului: calificarea în tur-neul final al presti-gioasei competiții. Apoi, îmi doresc ca echipa de club din care fac parte să re-devină în această

LUCESCU ATACĂ RECORDUL LUI BODOLA!

Ce a însemnat 1971 pentru căpitanul echipei naționale, Mircea Lucescu? Cu ce gin-duri a intrat în 1972 proas-pătul maestru emerit al spor-tului și „al patrulea” în cla-samentul „Trofeului revistei Fotbal”? Iată întrebările cu care l-am întîmpinat pe acest excelent produs al fot-balului românesc. Răspunsu-rile n-au întîrziat:

— Nu mă pot plînge că 1971 nu mi-a adus satisfacții. Am început prin a cîștiga al treilea campionat național al meu cu Dinamo și am trăit apoi bucuria calificării echi-peii naționale în „sferturile” Campionatului Europei, suc-ces cu multiple semnificații: moralul echipei naționale care părea compromis într-o măsură după înscutul de la Bratislava, a fost total refă-cut; jocul nostru a crescut ca-litativ, iar calificarea a fost atît de clară încît corcurele fotbalistice internaționale n-au mai considerat-o drept surpriză, deși fusese obținută în dauna unei favorite — e-chipa Cehoslovaciei. Și asta mi-a dat o mulțumire deplină.

Dar nu ultima pentru că foarte curînd după aceea am fost cîștit prin acordarea ti-tlului de maestru emerit al sportului, și, în ultimele zile ale anului, numele meu a a-părut pentru prima dată prin-ter primii cinci în „Trofeul revistei Fotbal”. Regret, to-tuși, că noi, cei de la Dina-mo, nu ne-am calificat mai

departe, în Cupa campio-nilor.

— Asta ar constitui un mo-tiv de insatisfacție pentru Lucescu...

— Fără îndoială, după cum comportarea din sezonul de toamnă a lui Dinamo n-a a-vut darul să mă mulțumea-scă sau că ratarea penaltului în meciul cu Cehoslovacia mă obsedează și astăzi. M-au în-grijorat însă, două fapte con-statate în prima parte a cam-pionatului: tendința de joc dur și foarte dur, pe de o parte, iar pe de alta arbitra-jele tolerante, în general la un nivel care înregistrează scă-deri supărătoare, cu erori de-cisive în privința rezultate-lor. Asta nu-i bine,

— Să sperăm însă că va fi mai bine în 1972...

— Este și dorința mea cu care am pășit în noul an. Aș vrea în primul rînd să dis-pară toate motivele insatis-facțiilor din 1971. În al doi-lea rînd doresc o nouă cali-ficare în... campionatul Eu-ropei, adică în turneul fi-nal, să călăim cu dreptul în preliminariile Campionatului mondial și să-l văd pe „O-limpici” la München. Pentru fotbalul nostru ar fi defini-tivă consacrare pe plan in-ternațional. Gîndul mi se în-dreaptă și spre clubul meu căruia îi doresc revenirea pe primul plan al fotbalului com-petitional intern și chiar in-ternațional. În fine, visez să egalez măcar recordul de se-lecționări (48) al lui Bodola. Asta în următorii doi ani...

Mircea Lucescu a intrat în al 27-lea an și are 34 de pre-zențe în echipa națională. Îi mai trebuie deci 14 selecțio-nări ca să-l egaleze pe Bodo-la și 15 ca să-l depășească. Asta înseamnă 14 sau 15 me-ciuri inter-țări, care în cel puțin doi ani pot fi realizate. Vitalitatea, viața sportivă pe care o duce Lucescu, seriozi-tatea sa în pregătire și joc, multiplele sale calități teh-nice constituie premise favo-rabile reușitei în tentativa de doborîre a unui record care stă de mulți ani în picioare.

Petre GAȚU

VOR PRIMI GRATUIT REVISTA „FOTBAL”

Procedîndu-se la trîierea celor peste 11.000 de cu-poane de participare primi-te la redacție în cadrul an-chetei noastre pentru de-semnarea laureatului 1971 al „Trofeului revistei Fot-bal”, au fost găsite 17 cu-poane pe care se afla în-scrisă ordinea exactă fina-lă a primilor cinci jucă-tori:

1. Gheorghe Ioneală, comuna Valea Mare, județul Vîlcea.
 2. Ilie Fulga, str. Modestiei nr. 65, București, sec-torul 8.
 3. Iosif Mahler, comuna Săgu nr. 314, jud. Arad.
 4. Nicolae Beciu, str. Si-naia nr. 22, București, sect. 2.
 5. Toma Marinescu, com. Cornu de Jos-Cîmpina, jud. Prahova.
 6. Octavian Popa, calea Florești nr. 56, Cluj.
 7. Traian Porge, Căminul A.S.E., bd. Mărăști, nr. 59, București, sect. 1.
 8. Lazăr Boleac, com. Sîngăceana, jud. Mehe-dinți.
 9. Radu Gh. Manea, str. Poporului nr. 18, Medgidia, jud. Constanța.
 10. Nicolae Rainea, str. Cetinei nr. 3, bloc A 3, ap. 16, Bîrlad.
- Toți cei de mai sus vor primi ca preluu un abona-ment gratuit pe timp de 1 an la revista „Fotbal”, cu începere de la 1 februarie a. c.

Cornel Dinu: „SĂ AJUNGEM PRINTRE...”

L-am întîlnit pe Cornel Dinu în ultima zi a anului care s-a scurs. Încărcat cu pachete, agitat și grăbit, di-namovistul și-a întrerupt pen-tru cîteva minute „cursa” contra cronometru cu uli-mele ceasuri ale lui '71 de-pășîndu-ne cîteva amintiri, dorințe și gînduri pentru Anul Nou.

— Hai, Cornele, spune cîte ceva despre cele 365 de zile care s-au epuizat.

— În activitatea noastră, a jucătorilor, satisfacțiile sînt cele care îți dau aripi, nasc ambiții, speranțe și optimism. Realizările din trecut îți dau imbold, prefigurează progre-sul pe care-l aștepți în vii-tor. Personal am avut un an bun și dacă n-aș recunoaș-te-o aș merita să fiu pedep-sit. Am trăit multe momente fericite. Cel mai mare este, după opinia mea, încrederea pe care jocul și valoarea e-chipei naționale ne-o dau în viitor, cu condiția ca noi ju-cătorii să nu facem greșeli personale, dar mai ales co-lective. Mi-au ajuns pe la u-rechi unele zvonuri cum că antrenorul nostru, Angelo Niculescu, care ne-a ridicat pe cele mai înalte trepte ale

măiestriei sportive, se retragă de la ci-peii naționale. Dacă timpla așa, aș re-cer.

— Ce părere ai cu_l ocupat în an-chea noastră?

— Este un mare te afli printre pri-Exact nu știu care locul meritat de fapt, evoluția și va-nui jucător sînt de apreciate subiectiv

ALE ANULUI

„MĂ SIMT
PENTRU FOTBAL“

formația
linamizeze
bru tito
condiție
indepli-
acost caz
pierii și
picioare
uint, să
cu serio-
nă se su-
așa
cut-o mi-
ampiona-
onal cred
acea echi-
ptata co-
are an-
pregătesc
acum.

imă între-
vorbesc de
a despre
l în fot-
trere ai?
nul care
e foarte
trazic. Mi
pot exista

4 DIN EUROPA!

„judecător“ publicul, fiind
știut că deseori pasiunile do-
mină gîndirea. Este o lege
necrisă a căreia nu i te poți
impotriivi.

Care sînt dorințele tale
pentru anul 1972?

— Doresc ca Anul Nou să
fie de bun augur pentru toți
și pentru mine, și pentru e-
chipa de club și pentru cea
reprezentativă. În privința
intențiilor mele din timpul
meciurilor, sper să mă adap-
tez la o nouă mișcare în te-
ren, cu o mai mare rază de
acțiune în postul pe care m-
am consacrat, cel de apă-
rător central. Mai doresc ca
echipa Dinamo să obțină în
joc forța și gîndirea promo-
vate de echipa națională, iar
noi, tricolorii, să ajungem pe
podiumul primilor patru în
Campionatul Europei. Și asi-
gur pe spectatori de un de-
plin fair-play și le promit că
voi ataca întotdeauna numai
și numai mingea.

Urez întregii mișcări spor-
tive un an al marilor bucurii,
al realizării unor performan-
țe de mare anvergură.

Gheorghe NERTEA

DOBRIŢA CEL MAI BUN FOTBALIST ROMÂN PE ULTIMII ŞASE ANI!

Consumindu-se și cea
de-a șasea ediție a „Tro-
feului revistei Fotbal“,
găsim interesant să vă re-
amintim clasamentul pri-
milor zece fotbaliști ro-
mâni pe anii anteriori,
așa cum a reieșit din
ancheta noastră:

1966

1. N. DOBRIN
2. V. Ghergheli
3. I. Pircălab
4. Dumitriu II
5. Nelu Nunweiller
6. Dan Coe
7. M. Lucescu
8. C. Frătilă
9. Cornel Popa
10. M. Ionescu și
P. Mindru

1967

1. N. DOBRIN
2. Gh. Constantin
3. N. Coman
4. Ion Ionescu
5. Dan Coe
6. Nelu Nunweiller
7. Mihai Ionescu
8. V. Ghergheli
9. C. Koszka
10. Nu s-a acordat

1968

1. FL. DUMITRACHE
2. Cornel Dinu
3. L. Sătmăreanu
4. Gh. Gornea
5. Ion Barbu
6. N. Coman
7. Ilie Datcu
8. Lică Nunweiller
9. Fl. Domide
10. Ion Dumitru

1969

1. FL. DUMITRACHE
2. N. Dobrin
3. R. Nunweiller
4. L. Sătmăreanu
5. A. Ghilă
6. Dan Coe
7. N. Lupescu
8. M. Lucescu
9. B. Hălăgheanu
10. Cornel Dinu

1970

1. CORNEL DINU
2. Necula Răducanu
3. Fl. Dumitrache
4. R. Nunweiller
5. N. Lupescu
6. Vasile Ianul
7. M. Constantinescu
8. Em. Dembrovski
9. St. Adamache
10. N. Dobrin

1971

1. N. DOBRIN
2. I. Dumitru
3. N. Lupescu
4. M. Lucescu
5. Cornel Dinu
6. Vasile Ianul
7. Fl. Domide
8. M. Ionescu
9. V. Simionas
10. R. Nunweiller

Pe baza clasamentelor
de mai sus, am putea al-
cătui un clasament ge-
neral al celor mai buni fo-
tbaști români pe ultimii
șase ani, acordînd locu-
lui întâi în fiecare ediție
10 puncte, locului secund
9 puncte, locului al trei-
lea 8 puncte ș.a.m.d.

Iată cum arată un ast-
fel de clasament:

1. DOBRIN 40 puncte
2. DUMITRACHE 27 puncte
3. CORNEL DINU 26 puncte
4. Lupescu 18 puncte, 5—6. Radu Nun-
weiller și C. Dan cîte 16 puncte
7. Sătmăreanu 15 puncte
8. Lucescu 14 puncte etc.

...FOTBALIȘTII REAPAR PE CÎMPURILE DE ANTRENAMENT

FARUL: ACELAȘI LOT DE JUCĂTORI

Jucătorii echipei Farul Constanța se vor găsi din nou împreună de la 10 ianuarie, dată care a fost stabilită pentru efectuarea controlului medical. Apoi, antrenorii R. Cosmoc și Em. Hașoti vor conduce cîteva antrenamente ușoare, de acomodare, de readaptare la efort (timp de o săptămînă), urmînd ca la data de 18 ianuarie întregul lot să se deplaseze la Predeal. Aci se va pune accent pe pregătirea fizi-
că generală prin crosuri și alergări în pantă. Reveniți la Constanța, jucătorii Farului vor susține cîteva jocuri amicale printre care și o dublă întîlnire (tur-retur) cu echipa bulgară Cerno More din Varna. Lotul echipei a rămas același.

„ȘEPCILE ROȘII“ — LA STARTUL PREGĂTIRILOR

Cu toate că studenții clujeni și-au dat întîlnire — după binemeritata vacanță pe care au avut-o — pe data de 8 ianuarie, cîteva dintre jucători, cei care au trecut în zilele de 3, 4 și 5 ianuarie pe la sediul clubului, au fost îndrumați de grijuliul antrenor secund al lui „U“, Vasile Băluțiu, să meargă la dispensarul sportivilor

pentru vizita medicală. Majoritatea jucătorilor însă vor efectua controlul medical, așa cum s-a stabilit inițial, între 8 și 11 ianuarie.

Pe agenda primei perioade a pregătirilor jucătorilor clujeni — care va dura pînă la 24 ianuarie — figurează antrenamente în sală și în aer liber (cîte trei pe săptămînă, două pe zi), după care „șepcile roșii“ speră să plece într-un turneu peste hotare.

LA 8 IANUARIE ȘI SPORT CLUB

Sport Club își reia pre-
gătirile, în vederea noului sezon competițional, la sfîrșitul acestei săptămîni. Pe data de 8 ianuarie întregul lot de jucători, inclusiv cei care au urmat tratament de recuperare (Dembrovski, Dușan, Hrițcu, Vătafu, Velicu și Florea) va fi prezent la Bacău pentru efectuarea vizitei medicale. Programul de pregătire se va desfășura în continuare în orașul de reședință pînă la 16 ianuarie — cu antrenamente specifice readaptării organismului la efort, după care echipa cuplului de antrenori Rădulescu se va deplasa în stațiunea balneoclimaterică Slănic Moldova.

PLOIEȘTENII SPERĂ ÎNTR-O COMPORTARE SUPERIOARĂ

Antrenorul Ilie Oană a stabilit ca vacanța jucătorilor să ia sfîrșit la data de 10 ianuarie cînd cu toții se vor întîlni la Ploiești în vederea efectuării unui riguros control medical. În continuare vor avea loc cîteva antrenamente ușoare în localitate după care la 15 ianuarie întregul lot își va muta sediul pregătirilor în stațiunea Cumpătul de lîngă Sinaia. Reveniți la Ploiești elevii antrenorului Ilie Oană vor începe jocurile de verificare în scopul omogenizării și găsirii unei formule de echipă care să dea rezultate superioare față de sezonul trecut. Deocamdată, lotul nu a suferit modificări; se speră însă în promovarea unor noi elemente tinere, de perspectivă.

SFÎRȘITUL VACANȚEI LA RAPID

Zilele se scurg și cu-
rînd fotbaliștii clubului Rapid se vor prezenta la primul antrenament la 12 ianuarie. În această zi va avea loc obișnuita vizită medicală și o ședință mai ușoară de pregătire. Efec-
tiv, antrenamentele vor începe — din plin — de la data de 15 ianuarie în București. Cu o zi înainte

se va ține ședința de a-
naliză a comportării echi-
pei în sezonul de toamnă

F.C. ARGES: PREGĂTIRI PRIN JOCURI

Lotul piteștean se va reîntîlni în ziua de 11 ianuarie la sediul clubului și peste trei zile va partici-
pă la ședința de analiză asupra evoluției echi-
pei în prima parte a cam-
pionatului. Peste alte trei zile, deci la 17 ianuarie, lotul se va stabili la Ca-
bana Voinea, unde își va începe pregătirile efective. La 30 ianuarie F.C. Argeș va susține c prima par-
tidă de verificare, la Cîmpulung, urmînd ca pînă la 20 februarie (ple-
carea în Iran), antrena-
mente să alterneze cu
jocuri în compania unor
formații divizionare C, B
și chiar A.

DINAMOVISTII DEVIN (temporar) BRAȘOVENI...

Vacanța fotbaliștilor di-
namoviști va lua sfîrșit la 9 ianuarie, cînd toți ju-
cătorii vor trebui să fie prezenți la sediul clubu-
lui. Va urma vizita medi-
cală și, firește, pregătirile
pentru sezonul de primă-
vară. De la 15 ianuarie,
lotul se va deplasa pentru
o scurtă perioadă la Bra-
șov, în vederea pregătirii,
în special fizice.

PROGRAMUL RETURULUI DIVIZIEI NAȚIONALE A

Etapă a XVI-a, 12 martie 1972

- (1—1) U. T. Arad — RAPID București
- (1—4) F. C. ARGES Pitești — SPORT CLUB Bacău
- (0—3) PETROLUL PLOIEȘTI — STEAGUL ROȘU Brașov
- (3—1) DINAMO București — C. F. R. Cluj
- (3—3) „U“ Cluj — POLITEHNICA Iași
- (0—0) FARUL Constanța — A. S. A. Tg. Mureș
- (0—0) JUUL Petroșani — CRIȘUL Oradea
- (1—1) „U“ Craiova — STEAUA București

Etapă a XVII-a, 19 martie 1972

- (2—2) C.F.R. Cluj — „U“ Craiova
- (2—2) STEAGUL ROȘU Brașov — DINAMO București
- (0—0) A. S. A. Tg. Mureș — JUUL Petroșani
- (0—1) CRIȘUL Oradea — PETROLUL Ploiești
- (1—2) RAPID București — F. C. ARGES Pitești
- (1—3) SPORT CLUB Bacău — „U“ Cluj
- (2—2) STEAUA București — U. T. Arad
- (2—2) POLITEHNICA Iași — FARUL Constanța

Etapă a XVIII-a, 26 martie 1972

- (1—2) F. C. ARGES Pitești — STEAGUL ROȘU Brașov
- (0—1) „U“ Cluj — A. S. A. Tg. Mureș
- (1—0) DINAMO București — POLITEHNICA Iași
- (0—2) FARUL Constanța — STEAUA București
- (2—1) JUUL Petroșani — C. F. R. Cluj
- (2—1) U. T. Arad — CRIȘUL Oradea
- (0—3) „U“ Craiova — SPORT CLUB Bacău
- (0—2) PETROLUL Ploiești — RAPID București

Etapă a XIX-a, 2 aprilie 1972

- (1—2) SPORT CLUB Bacău — PETROLUL Ploiești
- (1—1) STEAUA București — JUUL Petroșani
- (1—5) A.S.A. Tg. Mureș — U. T. Arad
- (1—2) C. F. R. Cluj — F. C. ARGES Pitești
- (0—5) POLITEHNICA Iași — „U“ Craiova
- (1—2) DINAMO București — RAPID București
- (0—2) STEAGUL ROȘU Brașov — FARUL Constanța
- (0—4) CRIȘUL Oradea — „U“ Cluj

Etapă a XX-a, 12 aprilie 1972

- (1—0) A. S. A. Tg. Mureș — CRIȘUL Oradea
- (1—0) PETROLUL Ploiești — POLITEHNICA Iași
- (1—2) F. C. ARGES Pitești — STEAUA București
- (1—1) „U“ Cluj — STEAGUL ROȘU Brașov
- (1—1) U. T. Arad — JUUL Petroșani
- (1—3) FARUL Constanța — SPORT CLUB Bacău
- (1—0) RAPID București — C. F. R. Cluj
- (0—3) „U“ Craiova — DINAMO București

Etapă a XXI-a, 16 aprilie 1972

- (0—1) JUUL Petroșani — STEAGUL ROȘU Brașov
- (1—4) CRIȘUL Oradea — FARUL Constanța
- (0—2) „U“ Craiova — „U“ Cluj
- (2—1) SPORT CLUB Bacău — RAPID București
- (0—0) DINAMO București — A. S. A. Tg. Mureș
- (2—0) STEAUA București — PETROLUL Ploiești
- (0—2) POLITEHNICA Iași — F. C. ARGES Pitești
- (0—4) C.F.R. Cluj — U. T. Arad

Etapă a XXII-a, 20 aprilie 1972

- (2—3) „U“ Cluj — DINAMO București
- (0—3) RAPID București — „U“ Craiova
- (2—2) POLITEHNICA Iași — C. F. R. Cluj
- (0—4) F. C. ARGES Pitești — U. T. Arad
- (0—0) SPORT CLUB Bacău — JUUL Petroșani
- (0—0) STEAGUL ROȘU Brașov — CRIȘUL Oradea
- (1—1) A. S. A. Tg. Mureș — STEAUA București
- (0—1) FARUL Constanța — PETROLUL Ploiești

Etapă a XXIII-a, 4 mai 1972

- (0—0) „U“ Craiova — A. S. A. Tg. Mureș
- (1—0) U. T. Arad — STEAGUL ROȘU Brașov
- (0—5) PETROLUL Ploiești — F. C. ARGES Pitești
- (0—3) JUUL Petroșani — POLITEHNICA Iași
- (1—2) RAPID București — STEAUA București
- (1—0) „U“ Cluj — C. F. R. Cluj

- (0—1) DINAMO București — FARUL Constanța
- (0—0) CRIȘUL Oradea — SPORT CLUB Bacău

Etapă a XXIV-a, 24 mai 1972

- (0—1) STEAUA București — SPORT CLUB Bacău
- (0—1) C. F. R. Cluj — CRIȘUL Oradea
- (0—1) POLITEHNICA Iași — RAPID București
- (0—3) PETROLUL Ploiești — A. S. A. Tg. Mureș
- (0—1) JUUL Petroșani — FARUL Constanța
- (1—1) U. T. Arad — DINAMO București
- (1—2) F. C. ARGES Pitești — „U“ Cluj
- (0—1) STEAGUL ROȘU Brașov — „U“ Craiova

Etapă a XXV-a, 28 mai 1972

- (0—1) FARUL Constanța — U. T. Arad
- (0—0) STEAGUL ROȘU Brașov — STEAUA București
- (1—1) A. S. A. Tg. Mureș — C. F. R. Cluj
- (0—1) RAPID București — CRIȘUL Oradea
- (0—1) „U“ Cluj — PETROLUL Ploiești
- (2—1) F. C. ARGES Pitești — „U“ Craiova
- (1—2) DINAMO București — JUUL Petroșani
- (1—1) SPORT CLUB Bacău — POLITEHNICA Iași

Etapă a XXVI-a, 31 mai 1972

- (1—5) JUUL Petroșani — RAPID București
- (1—4) C. F. R. Cluj — SPORT CLUB Bacău
- (1—3) CRIȘUL Oradea — DINAMO București
- (1—1) „U“ Craiova — PETROLUL Ploiești
- (0—2) STEAUA București — POLITEHNICA Iași
- (1—3) A. S. A. Tg. Mureș — STEAGUL ROȘU Brașov
- (0—2) U. T. Arad — „U“ Cluj
- (0—3) FARUL Constanța — F. C. ARGES Pitești

Etapă a XXVII-a, 4 iunie 1972

- (0—0) POLITEHNICA Iași — CRIȘUL Oradea
- (0—3) „U“ Craiova — U. T. Arad
- (0—3) F. C. ARGES Pitești — A. S. A. Tg. Mureș
- (0—1) STEAUA București — DINAMO București
- (2—2) RAPID București — FARUL Constanța
- (0—1) PETROLUL Ploiești — C. F. R. Cluj
- (0—2) SPORT CLUB Bacău — STEAGUL ROȘU Brașov
- (0—3) „U“ Cluj — JUUL Petroșani

Etapă a XXVIII-a, 11 iunie sau 21 iunie 1972

- (0—3) FARUL Constanța — „U“ Cluj
- (0—1) A. S. A. Tg. Mureș — RAPID București
- (0—1) STEAGUL ROȘU Brașov — POLITEHNICA Iași
- (0—2) CRIȘUL Oradea — „U“ Craiova
- (1—1) C. F. R. Cluj — STEAUA București
- (0—2) JUUL Petroșani — F. C. ARGES Pitești
- (2—0) U. T. Arad — PETROLUL Ploiești
- (1—3) DINAMO București — SPORT CLUB Bacău

Etapă a XXIX-a, 18 iunie sau 25 iunie 1972

- (2—3) SPORT CLUB Bacău — A. S. A. Tg. Mureș
- (0—1) STEAUA București — „U“ Cluj
- (0—3) „U“ Craiova — JUUL Petroșani
- (1—1) PETROLUL Ploiești — DINAMO București
- (1—4) POLITEHNICA Iași — U. T. Arad
- (0—1) C. F. R. Cluj — FARUL Constanța
- (1—0) F. C. ARGES Pitești — CRIȘUL Oradea
- (1—5) RAPID București — STEAGUL ROȘU Brașov

Etapă a XXX-a, 25 iunie sau 28 iunie 1972

- (0—2) FARUL Constanța — „U“ Craiova
- (0—0) STEAGUL ROȘU Brașov — C. F. R. Cluj
- (0—2) A. S. A. Tg. Mureș — POLITEHNICA Iași
- (0—1) „U“ Cluj — RAPID București
- (1—0) JUUL Petroșani — PETROLUL Ploiești
- (0—4) CRIȘUL Oradea — STEAUA București
- (2—4) U. T. Arad — SPORT CLUB Bacău
- (2—3) DINAMO București — F. C. ARGES Pitești

● În paranteze — rezultatele din toamnă.
● Pentru ultimele trei etape au fost prevăzute cîte două date, în eventualitatea calificării echipei naționale la turneul final al Campionatului Europei.

Campionatul divizionar A din acest an, al 54-lea din istoria fotbalului nostru, a început în condiții avantajoase față de ceilalți ani. Federația Română de Fotbal analizând, în vara anului 1971, atât stadiul de dezvoltare a fotbalului nostru, cât și posibilitățile afirmării lui mai vaste pe plan internațional, a luat o serie de hotărâri și măsuri menite să depășească faza acumulărilor realizate după campionatul mondial ediția 1970. Și a fixat obiectivul calificării țării noastre în sferturile de finală ale Cupei Europei și a reprezentării cât mai sus a cluburilor noastre în ierarhia cupeilor U.E.F.A., pornind de la necesitatea acordării unei perioade mai mari de odihnă-refacere decât în anii precedenți, indicând mărirea vacanței de vară de la 8—12 zile (cât se obișnuia) la 12—17 zile, corespunzător cerințelor fiecărei echipe în parte. Putem spune chiar, că spre deosebire de anii trecuți, atât concediul cât și perioada pregătitoare de vară au fost suficiente ca durată existind posibilitatea de a se asigura atât refacerea jucătorilor și aducerea lor la indici superiori ai capacității de efort, cât și omogenizarea echipelor.

Trebuie menționat, de asemenea, că înaintea începerii campionatului, antrenorii divizionari A au luat parte la un curs organizat de F.R.F., în cadrul căruia s-au făcut și o serie de recomandări având ca teme principale sporirea capacității de efort și unele probleme privind desfășurarea și organizarea jocului.

ELEMENTE DE PROGRES...

Pornind de la aceste recomandări și considerații să încercăm a analiza turul actualului campionat, evidențind părțile pozitive și negative ale acestuia. Și vom începe cu elementele de progres înregistrate, menționând mai întâi pe acelea care se referă la conținutul jocului. În această privință trebuie arătat că, în prezent, s-au realizat importante câștiguri: — grație îndeosebi unei atitudini mai realiste a antrenorilor și jucătorilor — în primul rând în domeniul dinamicii jocului, lucru manifestat pregnant în: orientarea în teren, perseverența în atac, spiritul ofensiv și participarea jucătorilor la ambele faze. Și mai concret această preocupare s-a materializat în creșterea valorică a jocului echipelor aflate în deplasare. Și nu ne referim atât la numărul de puncte câștigate, cât la conținutul jocului echipelor noastre în deplasare (cazul unor formații ca U.T.A., A.S.A., Universitatea Cluj și parțial Dinamo, F. C. Argeș).

Trebuie remarcat de asemenea și preocuparea sporită a unor echipe ca Sport Club, U.T.A., Steagul roșu, F.C. Argeș și A.S.A. pentru un joc organizat, a jucătorilor în general, pentru trasul la poartă ca și eficacitatea, simțitor îmbunătățită în cazul acțiunilor colective prelungite și în acela al fazelor fixe.

În al doilea rând, se poate afirma că în ceea ce privește pregătirea fizică, echipele au dat dovadă de o mai bună rezistență de competiție, lucru confirmat, după cum se știe, în ultimele etape cînd divizionarele noastre A au disputat în 15 zile un număr de cinci jocuri oficiale, aceasta însemnând un meci oficial la trei zile.

Pe de altă parte și angajamentul fizic este ceva mai apropiat de cerințele fotbalului modern, chiar dacă el nu se aplică pe toată durata jocului. Luind ca prototip întâlnirea Dinamo — Steaua și continuînd cu altele ca U.T.A. — Steaua, A.S.A. — Sport Club, Dinamo — Universitatea Cluj, C.F.R. Cluj — Politehnica, Sport Club — U.T.A., iată numai cîteva din acelea care s-au detașat din acest punct de vedere.

...DEFICIENȚE...

Turul acestui campionat a reliefat însă, în jocurile echipelor noastre și o serie de carente importante din rîndul cărora evidențiem pe cele ale căror repercusiuni se răsfrîng nemijlocit asupra valorii spectacolului sportiv și anume:

- lipsa angajamentului fizic pe toată durata jocului, replierea greoaie și aplicarea presingului în mod sporadic. Jucătorii nostri nu pot suporta încă, în mod continuu, travaliul celor 90 de minute. Înregistrările efectuate asupra unora dintre ei au arătat că aceștia se angajează la efort din cînd în cînd, neparticipînd efectiv la joc (Grozea, Doru Popescu, Dumitrache, Ene Daniel, Vigu, Pescaru); așa după cum avem și un fond de jucători care acționează mai aproape de cerințele jocului (Sătmăreanu, Lucescu, Tănase, Anca, Mioc, Nunweiler VI, Simionăș, Cadar);

- atacarea porții adverse se face încă printr-un joc excesiv de pase laterale, înapoi și scurte. Un procent de circa 60—70 la sută din transmisiuni se fac înapoi și lateral. Rezultă deci că un număr mic de pase au direcția către înainte. În această categorie se încadrează Rapid, Universitatea Craiova, C.F.R. Cluj și Crișul;

- demarșurile explozive, surprinzătoare sînt efectuate rar. De cele mai multe ori avem de a face cu simple alergări, fără scop tactic, în jurul adversarului (Ene Daniel, Doru Popescu, Lupulescu, Sălceanu, Florian Dumitrescu);

- susținerea jucătorului cu balonul este un alt aspect negativ destul de evident în jocul echipelor noastre. De foarte multe ori se acționează izolat și din această cauză acțiunile întîrzie destul de mult;

- inconstanța valorică a echipelor este însă aceea care a ieșit cel mai mult în evidență. Aceasta este de altfel și problema care ne frîmintă cel mai mult deoarece de ani de zile avem de a face cu o constanță... a inconstanței. Și aici este cazul să arătăm că, excepțînd unele formații (U.T.A., A.S.A., Sport Club și parțial F. C. Argeș, Universitatea Cluj, Steagul roșu) celelalte divizionare A și în special Dinamo, Steaua, Universitatea Craiova au avut evoluții contradictorii, aproape de la etapă la etapă. Prin calitatea jocului lor, ele s-au apropiat valoric de altele socotite ca avînd o valoare intrinsecă mai mică (Jiul, Petrolul, Farul, Politehnica Iași). Aceste comportări pe linia mediocrității trebuie puse în legătură și cu modul necorespunzător în care a fost împletită munca de instruire, cu competițiile interne și internaționale pe de o parte, iar pe de alta cu refacerea, viața sportivă, și comportamentul disciplinar.

...ȘI CAUZELE LOR

În continuare ne propunem acum să enunțăm principalele cauze care au determinat lipsurile de mai sus. Fără a respecta o anumită ordine a importanței, considerăm că acestea ar fi următoarele:

ELEMENTE DE ANALIZĂ A TURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI A

Principala bază a discuțiilor din cadrul consfățuirii antrenorilor, desfășurată în ziua de 20 decembrie 1971, a constituit-o „Analiza turului campionatului divizionar A”, prezentată — în numele Colegiului central al antrenorilor — de către antrenorul federal prof. Ion Voica.

Publicăm mai jos textul acestei analize

- Capacitatea de efort necesară cerințelor practicii fotbalului la nivelul pretențiilor actuale este — ca durabilitate — insuficientă. Prin aceasta vrem să scoatem în evidență lipsa de continuitate în timp pentru susținerea eforturilor mari și foarte mari. De asemenea, trebuie să mai adăugăm că și durabilitatea efectelor pregătirii este scurtă. Legat de aceasta F.R.F. consideră că antrenorii fac o deosebire prea netă între conținutul perioadei pregătitoare de iarnă (cînd se lucrează bine) și cel al perioadei pregătitoare de vară (cînd se lucrează mai puțin intens).

- Obiectivizarea procesului de antrenament și a rezultatelor obținute nu constituie, decât cu foarte rare excepții, o metodă indispensabilă în munca practică de zi cu zi. De aceea, Federația Română de Fotbal apreciază că antrenorii și medicii sînt principalii vinovați în privința neînțelegerii de către jucători a utilității testelor și a probelor de control, ca metodă de verificare a gradului de pregătire acumulată. Altfel cum ne-am putea explica atitudinea unor jucători care, după terminarea testului de rezistență într-un timp mai bun (sub 12 minute) nu mai continuă alergarea, mulțumindu-se, ca și în joc, cu strictul necesar și nimic mai mult.

Din datele pe care le posedă F.R.F. rezultă că echipele Politehnica Iași, C.F.R. Cluj, Petrolul, Rapid, Steaua și Crișul nu acordă atenția necesară testelor respective. Aceleași date ne arată că numai U.T.A. și într-o oarecare măsură Universitatea Cluj și Sport Club acționează ferm în această privință;

- Recuperarea consumului fizic și nervos efectuat la antrenamente și jocuri nu a devenit încă parte inseparabilă a procesului de pregătire. Așa-zisul antrenament invizibil este neglijat încă. De aceea, în majoritatea cazurilor câștigul de pregătire acumulat la antrenamente și jocuri se cheltuiește în mod gratuit. În această situație ciclul se reia pe organisme nerecuperate.

Considerăm că, sub acest aspect, medicii echipelor ar trebui să acționeze mai hotărît. Rolul lor în dozarea antrenamentelor și în recuperare, în condițiile a trei jocuri pe săptămînă, nu se exercită încă în măsura preconizată. Colaborarea dintre antrenor și medic nu este încă fructuoasă. În unele părți există diferite disensiuni legate de pregătirea profesională, iar în altele se manifestă, chiar o oarecare dezinteres profesional.

La rîndul său, F.R.F. apreciază că mai sînt antrenori care nu sînt convinși de eficiența ajutorului dat de medicul de club. Numai așa se explică, printre altele, de ce unele colective cum ar fi U.T.A. Politehnica și Farul merg în deplasări, atât în țară, cât și peste hotare, fără medic;

- Avînd ca punct de plecare calitatea generală a jocurilor apreciem că pregătirea jucătorilor nu are încă la bază considerente metodice suficiente, lucrîndu-se încă în salturi și după ureche, fără o evidență precisă a efortului săptămînal. Nu ne referim, bineînțeles, la formele de evidență de ordin general, ci la aceea care reprezintă cuantumul lucrului și al efortului săptămînal, care ar oferi posibilitatea de a se constata ce s-a realizat din ceea ce a fost planificat (planificarea avînd în acest fel și un corespondent în munca practică).

- Meciurile de pregătire și conținutul tactic al antrenamentelor nu constituie încă mijloace esențiale și eficace de îmbunătățire a desfășurării și organizării jocului. Sarcinile nu sînt urmărite cu perseverență, iar jocurile-scoală sînt transformate de regulă, în miuțe, devenite astfel un mijloc universal de pregătire.

- În sfîrșit, o altă cauză, care caută să explice lipsurile constatate, o considerăm a fi numărul mare de zile petrecute în cantonamente de către unele echipe ca U.T.A., Dinamo sau Rapid. Este cazul să arătăm și cu această ocazie, că abuzul de cantonamente (care întrec cu mult numărul celor 20 de zile pe sezon) este de multe ori contrar presupunerilor și așteptărilor, cu efecte negative asupra psihicului jucătorilor, el provocînd o dereglare a regimului de viață normal, ducînd adeseori la stări de epuizare psihică și chiar nevroze (Rapid, Dinamo).

ALTE CONSIDERAȚII ASUPRA DESFĂȘURĂRII TURULUI

Calendarul competițional intern a suferit inițial în prima jumătate a campionatului o singură modificare. Și aceasta datorită pregătirilor speciale în vederea meciului cu echipa Cehoslovaciei, cînd etapa din 7 noiembrie a fost transferată pe ziua de 17 a aceeași luni, fără a se tulbura buna desfășurare a competiției. Ulterior au mai apărut și unele schimbări de date care au fost cauzate de obligațiile internaționale, în cupele eu-

ropene, ale echipelor Rapid și U.T.A. Efectul deosebit al solicitărilor la efort l-au resimțit jucătorii internaționali, care, în general, de la 22 august și pînă în ultima etapă au jucat oficial la trei-patru zile o dată. Este a doua onră (prima dată după C.M. din Mexic) în istoria fotbalului nostru cînd sîntem nevoiți să jucăm timp îndelungat cîte două jocuri pe săptămînă.

Desigur, în urma acestor dese acțiuni internaționale oficiale, cluburile care au dat jucători loturilor au avut de suferit în privința omogenizării și a controlării curbei efortului. Aceasta este însă situația generală a tuturor jucătorilor și cluburilor avansate din lume, situație care se poate remedia printr-o mai bună orientare metodică și printr-o mai strînsă colaborare între cluburi și federație. Pe această cale, F.R.F. reamintește antrenorilor de la cluburile care au dat jucători loturilor naționale, că echipele lor au susținut în anii 1970—1971 cîte 52 de jocuri anual, existînd deci posibilitatea omogenizării formațiilor respective. De aceea, unele justificări din partea antrenorilor privind numai aceste aspecte (jucători-lot) nu ar folosi la depistarea adevăratelor cauze ale deficiențelor, cu atât mai mult cu cît fotbalul nostru a intrat mai tîrziu în acest regim competițional. De altfel, după cum este cunoscut, calendarul intern și internațional pe anul 1972 va fi mult mai încărcat. Și dacă efectul acestor eforturi a fost resimțit pînă acum peste așteptările noastre, aceasta s-a datorat atât adversarilor întîlniți, cât și insuficienței antrenament pentru eforturi mari ale jucătorilor noștri frunțași.

ASPECTE

EDUCATIV-DISCIPLINARE

După cum se știe, în urma publicării documentelor de partid cu privire la munca educativă, au fost organizate de către F.R.F. un număr de trei acțiuni: sedința comitetului federal, aceea cu președinții C.J.E.F.S. și de cluburi și o sedință cu reprezentanții echipelor divizionare A. La toate aceste trei acțiuni s-au scos în evidență aspectele negative ce se mai întîlnesc în activitatea fotbalistică și s-au dat indicații ca problemele importante reieșite să fie discutate cu antrenorii și jucătorii.

După disputarea turului campionatului actual constatăm că există unele îmbunătățiri față de trecut, dar nu se simte încă o cotitură așa cum o dorim cu toții. Acest lucru reiese atât din numărul etapelor de suspendare dictate de F.R.F. cât și din următoarele aspecte negative pe linie educativ-disciplinară:

- acte de indisciplină repetate ale jucătorilor atât în procesul de antrenament, cât și în viața de toate zilele, față de care conducerile secțiilor și ale cluburilor s-au dovedit neputincioase sau nu au luat atitudine hotărîtă la timpul potrivit. Exemple: Dumitrache, Răducanu, Olteanu (F. C. Argeș), Pirvu (Universitatea Craiova);

- tendința unor jucători spre un joc dur și periculos, cum ar fi: Tonca, Hrițcu, Smarandache, Sătmăreanu II, Dinu (Dinamo), Vigu, Deselnicu, Stoica, Bădin, Nistor (Farul), Olteanu (F. C. Argeș);

- proteste de cele mai multe ori nejustificate, în bloc, ale echipelor Dinamo, Steaua, F. C. Argeș, Farul;

- atitudini necorespunzătoare prin crearea de busculade, îmbrînceli, injurii, aspecte care apar mai frecvent la echipele Dinamo, Rapid;

- suspendări de terenuri la Cluj și Oradea.

Spre sfîrșitul campionatului, la noianul de aspecte neplăcute prezentate mai sus, s-au mai adăugat și altele la fel de grave cum ar fi: incidente antrenori și arbitri (Gh. Constantin — N. Răinea), anti-joc, atitudine de intimidare a adversarului prin mijloace nepermise de regulament și lipsă de condescendență sportivă cum a fost cazul echipei Rapid în jocul cu Tottenham: simulări absolut gratuite la jucătorii echipelor Dinamo și Politehnica Iași și, în fine, atitudinea deplorabilă a antrenorilor B. Marian, Gh. Nuțescu și St. Onisie care s-au insultat grav dinîndu-se pur și simplu în spectacol.

Am enumerat numai cîteva exemple destul de edificatoare pe marginea cărora se poate concluziona astfel: sub aspect educativ-disciplinar situația se prezintă destul de grav, chiar dacă numărul jucătorilor suspendați este totuși relativ mic, chiar dacă turul acestui campionat a consolidat și unele plusuri la acest capitol (echipele U.T.A., Steagul roșu și Politehnica fără nici o abatere; acordarea premiului fair-play jucătorului Lereter; luările de atitudine și măsuri în privința jucătorilor Tătaru și Peronescu).

Dar — după cum s-a arătat, problemele educativ-disciplinare discutate și într-o sedință specială cu reprezentanții Diviziei A au evidențiat o situație de fapt care îngrijorează. Și asta cu atât mai mult cu cît în acest an, 1971, am obținut o serie de succese pe plan internațional care ne dădeau dreptul să pretindem satisfacții asemănătoare și pe plan educativ-disciplinar.

În sfîrșit, cîteva cuvinte despre arbitraje a căror analiză va face obiectul unei acțiuni separate a Colegiului central de arbitri. Semnalăm totuși pînă atunci că, în general, arbitrajele au corespuns calitativ, dovadă constituind-o și media bună a calificativelor obținute de cavalerii fluierului în turul acestui campionat. La capătul celor 120 de meciuri disputate, făcîndu-se media notelor acordate de revista „Fotbal”, a stelelor acordate de ziarul „Sportul” și a calificativelor date de observatorii federali, a rezultat o medie peste 8, care poate fi apreciată ca bună.

În concluzie, considerăm că acest tur al campionatului Diviziei A a dovedit că acolo unde există preocupare pentru problemele majore ale fotbalului, rezultatele nu întîrzie să apară. El a confirmat buna orientare a Colegiului central în ceea ce privește indicațiile metodice date la începutul campionatului. Dar a scos în același timp la iveală o serie de deficiențe, mai vechi sau mai noi, care trebuie evitate pe cît posibil pentru ca să ne putem continua cu succes drumul ascendent pe care ne aflăm în prezent.

DIVIZIA NAȚIONALĂ B

RĂMINE ÎN ACTUALITATE

Echipele din Divizia B nu hibernează, în ciuda faptului că vacanța domnește acum în fotbalul nostru. Sînt atîtea soluții de făcut, se caută atîtea soluții pentru rezultate mai bune în primăvară, sînt alcătuite planuri de bătaie pentru antrenamentele ce vor reîncepe încă din primele zile ale noului an.

De aceea, DE-A LUNGUL ACESTEI „VACANȚE” FOTBALISTICE, NU VOM ÎNCETA SĂ FACEM DIN ACEASTA PAGINA O TRI-

BUNA DE DEZBATERE A PROBLEMELOR DIVIZIEI SECUNDE, A DOUA COMPETIȚIE CA IMPORTANȚA A ȚĂRII.

Pentru azi trei echipe — C.S.M. SIBIU, C.F.R. PAȘCANI și PORTUL CONSTANȚA — ridică vîlul asupra comportării lor (nesatisfăcătoare) din prima jumătate a campionatului. Ca numitor comun, subliniem faptul că toate trei erau în anii trecuți printre fruntașele categoriei.

C.S.M. Sibiu

L-am întîlnit pe profesorul Mircea Negru la constatarea antrenorilor divizionari, care a avut loc de curînd la București. Și pentru că tîrîrul antrenor se află la conducerea tehnică a echipei C.S.M. Sibiu, de mai bine de trei ani, n-am scăpat ocazia de a afla amănunte despre activitatea uneia dintre protagonistele seriei a doua a Diviziei B. Deloc reținut, M. Negru ne-a pus în temă cu unele aspecte legate de viața echipei.

— Care sînt cauzele evoluției mai puțin satisfăcătoare a echipei sibieni față de turul campionatelor trecute?

— Din capul locului — nu ca o scuză — aș vrea să arăt că în turul campionatului, lotul echipei a fost supus unor modificări substanțiale. Am renunțat la serviciile unor jucători pe care i-am considerat platonici, lipsiți de perspectivă, ce nu mai puteau face față cerințelor crescînde ale pretențiilor noastre. Este vorba de Rîșniță, Lazăr, Ștefănescu, Gavrilă, Rădoi, Mușiu, Tareu și, în ultima perioadă, și lui Unguroiu. Tîm să remarc că de toți acești jucători ne-am despărțit în condiții

ÎN AȘTEPTAREA UNUI SPRIJIN MAI EFICIENT

de perfectă loialitate. Și-au dat seama că sînt depășiți de nivelul jocurilor. I-am înlocuit cu cîteva elemente tinere, talentate, jucători care au făcut parte din echipa școlii sportive din Sibiu, campioană națională de juniori. Mă declar mulțumit de noile achiziții, cu toate că încadrarea lor în jocul echipei necesită o perioadă mai îndelungată de timp. Mă refer la portarul Gunesch, la mijlocul Marcu, la atacanții Schell și Turlea. Aceștia li s-au alăturat și Drăgoi, pe care l-am transferat de la U.P.A. Sibiu. Mai intră în vederi încă doi juniori și anume Gabăl și Virlean pe care sperăm să-i avem în mijlocul nostru cît mai curînd.

Iată una din cauzele principale a comportării noastre sub așteptări. De fapt, într-o asemenea împrejurare, cînd echipa este supusă unei metamorfoze atât de pronunțată, rezultatele îmbucurătoare necesită timp și răbdare.

— Mai sînt și alte cauze?

— Da. Ca în orice colectiv, pe lîngă aspecte pozitive intervin și neajunsuri, generate fie de ignorarea unor obligațiuni ce revin

Mircea NEGRU, ambițiosul antrenor al sibienilor

conducerii echipei, fie de lipsa de sprijin din partea C.J.E.F.S.-ului. Concret, vreau să specific că instruirea este mult îngreunată de absența unor condiții materiale minime. Dispunem doar de un singur teren, și acela deteriorat, pe care se antrenează nu mai puțin de șase echipe (C.S.M. seniori și juniori. Independența,

A.S.A., U.P.A. ca și echipa noastră de rugby). În plus, mijloacele de recuperare sînt ca și inexistente. Cele două dusuri de la stadion nu pot acoperi nevoile celor 16 jucători care după fiecare antrenament stau la rînd pentru cîteva picături de apă! Ca să nu mai vorbesc de calitatea inferioară a echipamentului și în special a mingilor. Un alt aspect negativ îl reprezintă greșita înțelegere a ideii de club. De fapt echipa este a tuturor și a nimănui, căci marile întreprinderi din oraș care ar trebui să-și îndrepte privirile spre noi — singura reprezentantă din localitate care activează în Divizia B — se ocupă în principal de propriile lor echipe, deși acestea își desfășoară activitatea în categorii inferioare. Astfel, forțele sînt complet dispersate, ba mai mult, ia naștere concurența care nu face nici un serviciu dezvoltării și progresului fotbalului sibian. Nici conducerea C.J.E.F.S.-ului, reprezentată de tov. Vlad Gusu — președinte, și Viorel Hirtău — vicepreședinte, nu ne asigură sprijinul scontat. De exemplu nici pînă acum nu i-a preocupat înființarea unui teren de antrenament, deși aveau obligația să respecte indicațiile F.R.F., cu termen limită sfîrșitul anului 1971. Nici soluționarea angajării medicului echipei — un om priceput — în persoana lui A. Costea nu a prins viață. El este nevoit să facă aproape zilnic naveta de la Mediaș și nu dispune de un cabinet medical, alt decît necesar activității de performanță.

— Ce intenții aveți pentru retur?

— Rezultatele obținute nu ne pot mulțumi. Pînă acum, doar apărătorii și mijlocașii au dat satisfacție. Atacul a înregistrat fluctuații mari, tocmai datorită faptului că am căutat în permanență o formulă ofensivă corespunzătoare

pe care încă n-am găsit-o. Odată cu reluarea pregătirilor, pe care le vom efectua în localitate cu începerea de la 10 ianuarie, vom pune accentul pe forța de joc, deficiența observată cu regularitate în meciurile din tur. Antrenîndu-ne cu seriozitate, intenționăm să depășim toți parametrii din anii trecuți în așa fel încît echipa să dea un randament superior. Încercăm să-i aducem la același număr comun pe toți jucătorii din lot. Respectînd indicațiile meteofoce primite din partea F.R.F., nu vom precupeți nici un efort în pregătire, astfel încît, la primăvară, spectatorii sibieni să aibă posibilitatea de a ne urmări numai în evoluții de calitate.

Gheorghe NERTEA

● 18 JUCĂTORI FOLOSITI: Gunesch (5 meciuri), Zaharia (15), David (15), Mihai (15), Constantin (13), Schell (11), Crețu (13), Stoicescu (13), Flichș (14), S. Marcu (1), Răduță (15), Liebhardt (12), Voicu (12), Schwarz (15), Unguroiu (8), C. Marcu (4), Turlea (6), Drăgoi (2).

● GOLGETERI: 4 goluri Stoicescu; 3 goluri Flichș; 2 goluri Schell, Turlea; 1 gol David, Schwarz.

● NU A AVUT PENALTIURI nici pro nici contra.

● SANCTIUNI: Drăgoi — suspendat pe o etapă.

● CLASAMENTE:

general: 15 7 2 6 13—17 16 p, locul 5

acasă: 7 0 1 6 2—16 1 p, locul 11

deplasări: 8 7 1 0 11—1 15 p, locul 3

PORTUL

„SANȚIONAREA NOASTRĂ A FOST PRIPITĂ ȘI NEJUSTĂ”

Sînt cunoscute evoluțiile bune din anii trecuți ale formației constănțene PORTUL. Meritul de a fi printre protagonistele Diviziei B a avut la bază nu numai un lot valoros de jucători, dar și un suport moral, clădit pe o coeziune sufletească între conducere — antrenor — jucători.

Dar, spre deziluzia celor ce o susțin, echipa a avut în acest tur al campionatului o comportare slabă, ocupînd ultimul loc în serie.

În evoluția sa, echipa a resimțit pregnant plecarea unor jucători de bază care au lăsat multe posturi libere, ocupate în cele din urmă, de voie — de nevoie, de fotbalisti dintre care unii nici nu au măcar valoarea necesară Diviziei C. Aflîndu-se într-o asemenea situație, foarte

critică, conducerea secției de fotbal a apelat la serviciile antrenorului secund Bükösi și ale lui Kozka, trecuți de mult de prima tinerețe fotbalistică și care au revenit pe gazon ca jucători. Dar să vedem ce spune C. Tilvescu, fostul antrenor al echipei: „Valoarea modestă a majorității jucătorilor a făcut ca în primul rînd echipa să nu aibă o sudură bună între compartimente. Dispariția unor jucători de bază ca Bilihoacă, Caraman, Fătu, Etem, iar în ultimul timp Girip și Corendea, plecați să-și satisfacă serviciul militar, a slăbit considerabil potențialul echipei. Înlocuitorii lor au o valoare mult prea scăzută. Au fost promovate cîteva elemente din „județ”, dar valoarea lor a rămas tot de... „județ”. Iar echipa de juniori, nu a putut promova decît un

Il recunoașteți? Este BUKÖSI, așa cum arată astăzi!

singur jucător, într-o perioadă de un an și jumătate. Aceasta deoarece la lotul de juniori s-a lăsat superficial și necon-

vingător. Clubul Farul ne-a dat cîteva jucători din lotul său de tineret, dar valoarea lor nu e prea ridicată. La aceste carențe s-au mai adăugat și penalizările pe o perioadă de șase luni, dictată de F.R.F., pe motiv că echipa Portul nu și-ar fi apărut în mod loial șansele în meciul cu Politehnica Galați, din returul campionatului trecut. Cred că a fost o hotărîre pripită și nejustă. Aceștia sînt după părerea mea cauzele care au dus echipa pe ultimul loc în clasament. Am renunțat în mod deliberat să o mai antrenez, deoarece am o categorie mică de încadrare.”

Iată și părerea tovarășului ing. C. Voicu, președintele secției de fotbal: „La ora actuală avem un

lot de jucători cu o valoare foarte scăzută, față de pretențiile pe care le nutrim. Plecarea unor jucători de bază la alte echipe sau în armată a influențat negativ comportarea în ansamblu, dar timpul nu este încă pierdut. Vom căuta să valorifi-

ficăm din plin perioada de pregătire din iarnă, prin antrenamente intensive și, bine înțeles, folositoare în perspectivă. Cred că în cele din urmă, Portul va scăpa de retrogradare.”

V. IORDACHE
corespondent

● A ÎNTREBUNTAT 24 DE JUCĂTORI, lotul cel mai „bogat” din cele două serii ale diviziei secundă: Constantin (10 meciuri), Pleșa (10), Corendea (10), Huță (6), Enache (13), Mihai (14), Girip (6), Mustafa (11), Manea (14), Strimbeanu (9), Grămăsteanu (6), Stancu (4), Pavel (2), Paraschivescu (10), Gheorgache (13), Ghițoiu (1), Stoica (12), Mănescu (8), Cojocaru (7), Kozka (6), Botea (7), Bükösi (6), Bărbulescu (2), Cornățeanu (8).

● GOLGETERI: 3 goluri Enache, Bükösi; 2 goluri Manea, Mustafa, Paraschivescu; 1 gol Girip, Gheorgache, Mănescu, Ciocoiu (Știința Bacău — autogol).

● N-A BENEFICIAT DE NICI UN PENALTI, dar a fost sancționată de două ori, ambele transformate (cu Știința Bacău și Progresul București).

● SANCTIUNI: Paraschivescu — suspendat pe o etapă, Cojocaru — suspendat pe cinci etape.

● CLASAMENTE:

general: 15 2 6 7 16—21 10 p, locul 16

acasă: 8 2 5 1 9—8 9 p, locul 15

deplasări: 7 0 1 6 7—13 1 p, locul 14

C.F.R. Pașcani

Orașul Pașcani este cunoscut prin tradițiile sale fotbalistice, reprezentate prin echipa C.F.R. Este cunoscut că din rîndurile acestor formații s-au ridicat cîteva fotbaliști care mai tîrziu aveau să devină jucători de frunte în rîndul diferitelor echipe din Diviziile A și B. Iată cîteva exemple concludente care au făcut și fac cînte orașului: Sălcănu (actualmente la Dinamo București), Lupulescu (Politehnica Iași), Hrițcu (Sport Club Bacău).

Echipa C.F.R. dispune de o bază sportivă proprie, bine pusă la punct, asigurîndu-se astfel buna desfășurare a antrenamentelor și a jocurilor din campionat. Jucătorii au la dispoziție echipament și materiale necesare întregului proces de instruire, creîndu-se astfel condiții favorabile de pregătire, astfel în perioada precompetițională

„RELAȚIA ANTRENOR-JUCĂTOR DEVENISE PREA INTIMĂ”

lă cit și în timpul campionatului. Avînd asigurate toate aceste condiții majore, se aștepta ca echipa să facă, în sfîrșit, saltul valoric mult dorit, să aducă liniște și mîndrie miilor ei de simpatizanți. Dar, spre surprinderea celor care o susțin (uncori cu prea mult zel), echipa a avut în turul acestui campionat o evoluție mai mult decît modestă, ceea ce a generat multe discuții, contradicții, și... schimbarea antrenorului MARIN ALEXANDRU în plină perioadă competițională.

În dorința de a cunoaște cauzele care au generat această slabă comportare, am stat de vorbă cu conducătorii cei mai autorizați din cadrul clubului. Iată ce ne-au răspuns:

Ing. P. TEODORESCU (președintele asociației sportive): „Sînt o multime

La munte cu două din speranțele feroviarilor: Vasile COSMA și Gheorghe BLEJUȘCA

de cauze care au dus la această comportare nesatisfăcătoare. Cînd am văzut că nici după 12 etape, echipa nu a căpătat potențialul de joc pe care îl așteptam, am făcut o analiză atentă, dezbătută cu mult simț de răspundere de toți factorii competenți. Am considerat că este utilă schimbarea antrenorului și sancționarea unor jucători ca Udvoaică, Mărculescu și Catrina, pentru abateri disciplinare. Conducerea asociației sportive a luat această hotărîre ajungînd la concluzia că relația dintre antrenor și jucător devenise mult prea „intimă”. În ultima perioadă de timp, antrenorul Marin Alexandru tolera unor jucători multe abateri de la conduita sportivă și treptat dispăruse autoritatea sa asupra întregii echipe.”

TR. IORDACHE (noul antrenor): „Sînt conștient

de greaua misiune pe care mi-am asumat-o și sper că vom reuși să scoatem echipa din impas cu toate greutățile care ne stau în față. Afirm aceasta deoarece vom avea la dispoziție întregul sezon de iarnă pentru pregătire, sperînd că vom remedia lipsurile care ne-au dus în acest impas. Jucătorii manifestă multă ambiție și

dorință de reabilitare în fața miilor de simpatizanți din Pașcani.”

Toate aceste carențe au fost sesizate, analizate la timp și, se pare, înlăturate. Consecința firească ar fi un retur reconfortant.

I. VASILE
corespondent

● A FOLOSIT 21 DE JUCĂTORI: Catrina (14 meciuri), Rusu (14), Cozma (14), Bivolari (15), Dinu (14), Panait (15), Buzatu (4), Udvoaică (11), Costăchescu (12), Drăgan (15), Bunea (15), Corciță (2), Spiridon (2), Costache (4), Bobu (1), Gh. Blejuscă (12), Mărculescu (11), V. Blejuscă (4), Iordache (8), Damian (4), Obreja (1).

● GOLGETERI: 3 goluri Mărculescu, Panait, Udvoaică; 2 goluri Iordache, Bunea; 1 gol Drăgan, Ad, Constantinescu (Progresul București — autogol).

● DE ȘASE ORI A FĂCUT CUNOȘTINȚA CU PENALTIURILE, trei fiind în favoarea sa (două transformate de Panait, al treilea ratat tot de el), de trei ori a fost sancționată (tot două loviturile transformate).

● NICI UN SANCTIONAT.

● CLASAMENTE:

general: 15 4 2 9 15—19 10 p, locul 15

acasă: 7 4 1 2 12—6 9 p, locul 14

deplasări: 8 0 1 7 3—13 1 p, locul 16

LAUREAȚI ȘI... CONSOLAȚI

• DE LA PORTOCALA LA... LĂMIIE SAU CUM A FOST CONSOLAT MAZZOLA • SUPOȚERII UITA AVERTISEMENTELE LUI DOBIAȘ • SECRETELE VICTORIEI LUI VIRKOLA

Se poate vorbi, acum, și despre existența unor veritabile „campionate” ale anchetelor, concursurilor, referendumurilor de sfârșit de an, organizate pentru cel mai bun fotbalist, cel mai bun antrenor, cel mai sportiv jucător, cel mai popular internațional etc. etc.

Varietatea temelor, diversitatea opiniilor, contradicțiile dintre rezultatele acestor concursuri „sui generis” de sfârșit de an fac ca interesul pentru ele să crească, derivând tocmai din multiplele motive de... controverse pe care le oferă.

Știm foarte bine că și în fotbalul nostru, în fiecare dintre marile întreceri care se dau, de șase ani încoace, în cadrul trofeului „FOTBAL”, există atîta favoriți, atîta învinși, atîta „nedreptățiți” cîte părieri! Nici nu poate fi altfel într-o activitate care prinde, sub cupola fără margini a pasiunii sale, sute și sute de mii de oameni, de toate vîrstele, de toate profesile, din toate colțurile unei țări.

Nici finalul anului 1971 n-a făcut excepție de la regula acestor săptămîni aprinse, pline de agitația totalizării, anunțării și premierii laureaților în grațiile spectatorilor, antrenorilor, ziaristilor. În multe țări, cum vă spuneam, aria concursului depășește tema clasică: „cel mai bun fotbalist al anului”. Explicația trebuie să-o căutăm și în necesitatea de a oferi momente și chiar motive de consolare marilor învinși. Pentru că, să recunoaștem, de cele mai multe ori un singur loc întii, un singur mare premiu, sînt atît de mici și de puține spre a cuprinde pe toți reali favoriți ai unei activități de 365 de zile!

În Italia, de pildă, face un mare succes operațiunea întreprinsă de cinci ani de redacția ziarului „TUTTOSPORT” din Torino de a decerna un „Premiu al portocalei” celui mai amabil, mai îndatoritor, mai sportiv antrenor sau vedetă și „Premiul lămîii” celui mai... acru, mai antipatic, mai rece la rugămințile reporterilor, fotoreporterilor, comentatorilor de radio și televiziune pentru o declarație, un interviu, o fotografie, etc.

Anul acesta, premiul dulce al portocalei a revenit lui Sandrino Mazzola. Iată un mare caz al consolării. Învinși și în ancheta revistei „FRANCE FOOTBALL” (de Cruyff) și în aceea, pe întreaga Italie, pentru cel mai bun

jucător al anului (de către Facchetti), atacantul lui Internazionale găsește în victoria din „Premiul portocalei”, alinarea. Dincolo, la „Premiul lămîii”, pentru prima oară fotbalul scapă de locul întii, care revine, tot pentru prima oară, unei sportive, înotătoarea A. Calligaris. Dar, era cît pe-aici ca acest trofeu nedorit să intre în posesia lui Valcareggi, selecționerul reprezentativei. Se pare că „nonno Ferruccio” a ajuns la raporturi mult mai puțin cordiale cu presa vorbită și scrisă, mai cu seamă după „anul mexican” cînd „tirul” acestuia nu l-a ocolit...

Să mai parcurgem cîteva „campionate ale simpatiei”. Suporterii cehoslovaci n-au ținut cont că Dobias, căpitanul echipei reprezentative, a primit nu mai puțin de cinci avertismente în cursul partidelor — de campionat sau internaționale — ale anului 1971 și i-au acordat din nou preferința. Suedezii s-au... balansat între fotbal și schi cînd au trebuit să se decidă. Și faptul că l-au preferat pe Virkola, vorbește mult despre prețuirea acordată unui sportiv care a reușit victorii senzaționale în două ramuri așa de diferențiate, reunindu-le prin reușitele lui pe ambele fronturi. În Ungaria, se vede treaba, jocul arilor este mult iubit. Pentru că și așa trebuie să ne explicăm de ce, după Fazekas, extremul dreapta al lui Újpesti Dozsa și al echipei naționale — decretat jucătorul anului 1970 — a venit rîndul titularului de pe cealaltă aripă a clubului budapestan și al reprezentativei să urce pe treapta cea mai de sus a laureaților: este vorba de Zambó, fotbalistul nr. 1 al anului 1971. Referendumul din R.F. a Germaniei, ale cărui rezultate definitive vor fi cunoscute abia la sfîrșitul săptămîinii, prilejuiește o luptă acerbă între Müller, Netzer și Beckenbauer, prezenți de altfel și între primii zece jucători europeni din clasamentul lui „France Football”.

Anchete... referendumuri... concursuri... subiecte care au intrat în decorul finalului de an. Să recunoaștem că ele pun multă „sare și piper” în orele acestui final cînd și fotbalul, ca și toate celelalte activități sînt nevoia unui bilanț, a unei sărbătoriri, în fine sînt nevoia să-și încoroneze idolii, oricît de contestați sînt fiecare dintre ei...

— ef. i. —

„FOTBALUL ENGLEZ: O DECEPTIE ȘI O AMBIANȚĂ”

Sub acest titlu, revista pariziană „Sport” publică însemnările unui din actorii celor două recente întîlniri din preliminariile Campionatului Europei între reprezentativele Angliei și Elveției (1-1 pe Wembley; 3-2 la Basel, după un autogol al urmașilor lui Wilhelm Tell). Este vorba de DANIEL JEANDUPEUX, extrema stînga a reprezentativei Țării Cantoanelor.

Dar să-l ascultăm. Însemnările sale sînt deosebit de interesante, cîtde mai ales acum după ce meciul Rapid — Tottenham a intrat în istorie:

„Înainte de călătoria noastră în Anglia, cu echipa națională nu avusesem niciodată ocazia de a vedea un meci în campionatul Angliei. Doar întîlnirile televizate și cîteva articole mi-au dat posibilitatea de a-mi forma o părere. Adeseori n-am înțeles laudele adresate de ziaristii noștri fotbalului britanic. Eu nu vedeam decît noroc și întîmplare acolo unde trimisii speciali vedeau miracole. Evoluțiile echipelor englezești nu mă entuziasmaser deloc, ba aveau chiar darul de a mă irita. Jocul lor, bazat pe o condiție fizică fără reproș, reușea uneori frumoase treceri de balon dar nu cîștiga admirația mea.

DE CE SE DA ATÎTA IMPORTANȚĂ FOTBALULUI ENGLEZ?

Bunele sale rezultate ne impresionează? Da, în special cvasi-invincibilitatea pe stadionul Wembley, pentru că rezultatele fotbalului englez pe terenuri străine sînt mult puțin convingătoare. Echipa națională a cucerit în 1966 „Cupa Jules Rimet”, dar la ea acasă. În schimb a demonstrat puțin la mondialele din Chile și din Mexic. Team-ul englezesc n-a dovedit nimic în „Cupa campionilor europeni”. Doar Manchester United a cîștigat o finală și, dacă-mi amintesc bine, întîlnirea s-a disputat pe Wembley!

Succesele importante sînt puțin numeroase în palmaresul formațiilor britanice. Ele nu corespund reputației fluturante care este rădăcină. Mai ales acum cînd rezultatul primează.

DESTĂINUIRILE UNUI INTERNAȚIONAL ELVEȚIAN

Din fericire pentru el, englezii, inventînd fotbalul, beneficiază de grațitudinea tuturor. De aceea o finală a „Cupei Angliei” este retransmisă în altele țări. Prezența televiziunii face din acest meci un eveniment de însemnătate internațională.

FORTA LOR

Condiția fizică a fotbalistilor englezi pare ireproșabilă. Un jucător cu o constituție fizică mai slabă, nu poate practica sportul său favorit, jocul din insulă fiind bazat pe forță.

Felul lor de pregătire a fost copiat în toate țările și acum jucătorii din toată lumea se pregătesc „à l'anglaise”. Au ei dispoziții particulare pentru efortul fizic? Probabil. În plus, în afară de capacitatea atletică, britanicii posedă o comoară pe care cu greu o vor păstra și de aci încolo, o comoară care le-a adus multe succese: încrederea fără limite în forțele proprii, în superioritatea soccerului englezesc. Pentru ei felul lor de joc rămîne cel mai bun, singurul valabil.

SPECTATOR LA TOTTENHAM — „EVERTON

Ați simțit anglo-fobia mea în domeniul fotbalului. Cu toate astea, admir mulți jucători britanici și în mod special pe George Best și Bobby Charlton, fotbalști cu stil de joc continental.

Am asistat împreună cu echipa națională elvețiană la o întîlnire de campionat, la aceea care a opus pe Tottenham Hotspur lui Everton din Liverpool. Nimic dintre noi n-a plecat entuziasmat de la meci. Am văzut cu toții, noi cei din delegația Elveției, fotbalul pe care-l așteptam. Stereotipul ce ni-l formaserăm a corespuns realității. Totuși, stadionul era plin pînă la refuz, adică 60.000 de oameni luseră loc în tribune și PARTICIPAU LA MECI.

M-am dat seama, din cele 90 de minute ale jocului, cît de mult contează numărul spectatorilor și animația publicului, cît de mult aduc spectacolului. Întîlnirea cu publicul englez mi-a plăcut și mi-a lăsat o amintire de neșters, ca și ritmul de joc. Dar mai ales ambianta din jurul lui. Am văzut ceva viu, ceva complet. Publicul cîntă (mult), fluieră (puțin), suride (adesea). Pentru el stadionul este un loc sacru; admiră și respectă pe jucători și arbitri. Ambianța care domnește pe un stadion englez este asemănătoare celei din timpul unei slujbe religioase.

Mă voi întoarce adesea aci. Mai ales pentru public!

Însemnările lui Jeandupeux se încheie aci. Desigur, poate că el a fost subiectiv, dar nu putem spune că din cele surprinse, cu un ochi alături de ager și redate cu claritate și precizia unui ziarist de profesie, cîteva procente nu sînt — totuși — reale.

ITINERAR IUGOSLAV

SPRINTUL LUI ZELEZNICEAR

• „ZELIO” — FAVORITUL NR. 1 • CADOU OFERIT SUPOȚERILOR CU OCAZIA SEMICENTENARULUI • FILIPOVICI ÎN... PASA NEAGRĂ; BUKAL II IA LOCUL ÎN REPREZENTATIVĂ • DUPA UN ÎNCEPUT SENZATIONAL, PARTIZAN ÎNTRĂ ÎNTR-O CRIZA PRELUNGITĂ • REVELAȚIA TURULUI: VOJVODINA

S-a încheiat prima parte a campionatului de fotbal din Iugoslavia. Cu toate că ultimele etape au solicitat eforturi deosebite jucătorilor — din cauza timpului nefavorabil, terenurile au devenit aproape impracticabile, consemnîndu-se numeroase surprize — clasamentul final al turului a dat cîștig de cauză echipei Zeleznicear, socotită pe drept cuvînt cel mai bun team al Iugoslaviei la ora actuală. Băjeții lui Milan Ribar joacă împreună de patru sezoane și omogenitatea, spiritul de echipă, ca și valoarea individuală a unui Bukal, Iankovici, Katalinski etc., au făcut din popularul Zelio — cum i se spune — favoritul nr. 1 la titlul de campionat.

Nu trebuie omis faptul că Zeleznicear este singura echipă iugoslavă calificată în sferturile de finală ale competiției „Cupa U.E.F.A.”; în fața ei au capotat în acest sezon F. C. Bruges, Bologna și St. Johnstone. Cum tocmai în aceste zile clubul din Sarajevo sărbătorește 50 de ani de la înființarea echipei de fotbal, băieții îndrumați de antrenorul lor, Ribar, au oferit suporterilor cel mai nimerit cadou: titlul de campionat de toamnă, și calificarea printre cele mai bune opt echipe din Europa în competiția U.E.F.A. La un punct doar de lider se situează, departajate de golaveraj, Steaua roșie, Vojvodina și O.F.K.-Beograd.

Favorită la început de sezon, Steaua roșie, se mulțumește cu locul secund cu gîndul relansării la primăvară. Trebuie ținut cont că echipa a evoluat 8 etape fără căpitanul ei, Dragan Geacici, și, după cum s-a putut constata, „amănuntul” a contat foarte mult. Cînd e vorba de Steaua roșie trebuie consemnată deziluzia suporterilor ei față de evoluția lui Zoran Filipovici. Unul dintre golgeterii ediției trecute — 17 goluri — Filipovici a înscris în acest tur de campionat doar două goluri, cu toate că a evoluat în toate partidele. Jucînd neinspirat el și-a pierdut locul în echipa națională unde a revenit Iosip Bukal ca titular.

Revelația sezonului este Vojvodina din Novi-Sad. Evoluția elevilor lui Boskov a surprins pentru că în primăvară, Vojvodina lupta din greu pentru evitarea retrogradării. Dar „puștii” au crescut, echipa a prins contur, joacă dezinvolt și atacă, după spusele antrenorului lor, poziția nr. 1,

adică titlul de campionat! O.F.K.-Beograd pe locul 4 și cu același număr de puncte, confirmă evoluția bună din ultimii ani. Petkovici, Stepanovici, Santraci și Zeț joacă constant bine, iar „nouarul” lor este și golgeterul autoritar al turului cu 14 puncte marcate.

Din acest „trio” trebuie căutat, de altfel, contracandidatul lui Zeleznicear la titlul de campionat în marea luptă care se va da la primăvară. Campioana Hajduk, Dinamo Zagreb, prin evoluția stearsă au pierdut contactul cu plutonul fruntas; șansele lor în lupta pentru titlu sînt mici. O evoluție punzătoare a lui Belgradenii au ținut: 11 puncte în primele etape, fiind pe locul 1 în autoritari. Este aproape inevitabil de consemnat că în următoarele 11 etape, Partizan nu a putut acumula locuri pînă la sfîrșitul sezonului. S-a seriosă criza din istoria clubului, pauza competițională va constitui probabil un sfîșiet bun, care va analiza comportarea unui excelent lot de jucători, luînd măsuri corective. Deoarece de la locul 9 pînă la ultimul echipele sînt despărțite doar de 2 puncte se prevede o luptă acerbă pentru evitarea retrogradării.

Sezonul oficial fiind încheiat, s-a dat repaus obligatoriu jucătorilor. Dar vacanța va fi scurtă, multe echipe susțin partide în turneele programate peste hotare. Steaua roșie se află deja în Peninsula Iberică unde primește asaltul lui Real Madrid, Valencia, Benfica și Sporting din Lisabona. În turneul de o lună de zile, Zeleznicear, Sarajevo, Vojvodina și O.F.K. pleacă în America de Sud în timp ce Hajduk și Dinamo se vor antrena pe insula Hvar.

Toate echipele se vor reîntoarce în țară oel mai tîrziu la sfîrșitul lui ianuarie pentru a pregăti jocurile returului care, datorită calendarului încărcat al naționalei, va trebui să înceapă mult mai devreme.

În final, cred că trebuie notată formația lui Zeleznicear, performanța sezonului fotbalistic încheiat: Iankovici — Kojovici, Katalinski, Hagiabdic, Becirpahić — Bratic, Sprecio — Ielusić, Iankovici, Bukal, Derakovici.

DUȘAN BUGARIN

Novi-Sad — ianuarie

Bukal (tricou vărgat) marchează, cu toată opoziția lui Paunovici (Partizan). Va fi un gol foarte important pentru consolidarea poziției de lider a echipei lui...

Carnet extern

PENTRU CONDIȚII EGALE DE JOC

Așadar, au fost înregistrate primele candidaturi pentru organizarea turneului final (semifinale și finale) al „Campionatului Europei”. S-au oferit să-și asume această dificilă sarcină, pentru că este dificilă, mai întii federația din Anglia, apoi cea din Belgia și, acum, în urmă, forul din Atena. Probabil că ulterior se vor depune și alte candidaturi, dar nu aceasta constituie obiectul rîndurilor de față, ci cu totul altceva.

Este vorba de un paragraf din regulamentul competiției care prevede că organizarea turneului final va fi încredințată unuia din federațiile țărilor calificate pentru turneul final. În lumina acestei prevederi, una din cele trei candidaturi — cea a federației elene — nu are șanse să fie acceptată, Grecia fiind eliminată în preliminarii. În aceeași situație s-ar putea găsi și federația din Anglia sau din Belgia și chiar din amîndouă aceste țări dacă ar fi eliminate în „sferturi”. În schimb, U.E.F.A. — în cazul calificării lor — ar putea alege pe una din ele și în felul acesta să-i ofere un avantaj, al terenului propriu, destul de decisiv într-o astfel de competiție și, în general, în oricare alta. În două din precedentele ediții, reprezentativa țării organizatoare a turneului final — Spania în „Cupa Europei” 1962/64 și Italia în „Campionatul Europei” 1966/68 — au fructificat acest avantaj cucerind trofeul („Cupa Henry Delaunay”), Spania la o diferență minimă (2-1), Italia după un joc cu prelungiri (1-1) și o rejucare (2-0). Este clar — și nu mai este nevoie de nici un fel de argumentare în plus — că atît echipa spaniolă cît și cea italiană au tras un profit din faptul că jucau pe teren propriu și că, pe un alt teren, partenerii lor de întrecere ar fi avut șanse egale la victorie, în orice caz ar fi fost puse pe picior de egalitate cu „furia roșă” și „squadră azzurra”, condițiile de joc ar fi fost aceleași pentru toate patru finaliste, iar spiritul de echitate respectat.

Iată de ce credem că U.E.F.A. trebuie să ia în considerare, trecînd chiar peste regulamentul, în primul rînd candidatura unei federații naționale neinteresate direct în turneul final, deci dintr-o țară neutră, și doar în cazul cînd nu se găsește în posesia unei astfel de cereri să încredințeze organizarea, ca ultimă soluție, unei țări finaliste. (p.g.)

DUBLU FAULT!

...ale?
— Din...
nu ca o so...
să arăt că...
pionat...

Caz tipic de fault și încă unul dublu, pe care mulți arbitri nu-l văd sau se fac că nu-l văd. Jucătorul în tricou de culoare închisă (dreapta) sare odată cu portarul la minge, dar — în săritura sa — cu o mână îl trage pe portar, iar cu cealaltă îl apasă sau se sprijină (?) pe capul fundașului peste care a sărit...

HENT SAU NU?

O fotografie-ghicitoare dintr-un meci OBERHAUSEN — ESSEN din campionatul vest-german, operă a unui fotoreporter inspirat. În efortul său de a degaja balonul, apărătorul (care nu se vede) pare că-l propulsează pe atacantul din fața lui, spre minge. În săritura lui, acesta din urmă pare că împinge mingea cu mîna...

CE SĂ-I FACI!

N-o fi prea plăcut să cazî pe covorul de gheață și de zăpadă. Dar, ce să-i faci, aceasta este iarna și cu neplăcerile ei, nu numai cu cadourile ei...

MOTIVUL PROCESULUI? PLOAIA!

La tribunalul din Florența a stîrnit un deosebit interes procesul intentat de un cunoscut medic din oraș, Giancarlo Pepi, și de fiul său, Renzo, clubului Fiorentina. Cei doi, vechi suporter ai „violetilor”, au reclamat că, în ciuda repetatelor lor solicitări, de 10 ani nu li se schimbă locurile din tribună pe care ie-au cumpărat în abonament. Și aceste locuri se află exact acolo unde acoperișul tribunei se termină și, astfel, sint nevoiți să stea sub ploaie, în vînt, sub zăpadă, la multe întîlniri. Fiind în specialitate, medicul Pepi, argumentează că sănătatea sa a avut mult de suferit în urma acestei nefericite repartizări a locurilor. Procesul este în toi.

O MASCOTĂ: „BORUSSIA“...

Intr-o zi, cînd antrenamentul lui Inter era în toi, pe teren a pătruns un cîine, cu coada între picioare și cu botul aplecat spre pămînt. Cuprinși de milă, Facchetti și Mazzola s-au apropiat de el, l-au mîngiat și... l-au adoptat pe loc. De atunci, cîinele are stăpîni, hrană și... un nume, pentru că faimosii internaționali italieni l-au numit „Borussia”, în amintirea memorabilei bătălii cu campioana R. F. a Germaniei, în „Cupa campionilor”...

ÎN AGITATA LUME A ANTRENORILOR

Spicuim cîteva întîmplări din viața plină de neprevăzut, de demisii și demiteri, a antrenorilor...

● **JOCK STEIN**, cunoscutul antrenor al lui **CELTIC GLASGOW** a serbat împlinirea a 20 de ani de activitate la acest club; el a trecut la conducerea tehnică a celebrei formații chiar a doua zi după ce încheiase, sub aceleași culori, o strălucitoare activitate de jucător. Ziarele au remarcat cu ocazia acestui eveniment că **STEIN** a stabilit un record absolut în materie, pentru fotbalul scoțian.

● După plecarea francezului **JEAN SNELLA**, clubul **SERVETTE** din **GENEVA** a primit nu mai puțin de 26 de oferte pentru ocuparea postului rămas vacant!

● În urma unor grave și numeroase incidente înregistrate în meciul de campionat **REAL MADRID—GRANADA**, federația spaniolă nu s-a mulțumit cu o suită de suspendări de jucători și cu suspendarea arbitrilor, ci a adresat și un avertisment public celor doi antrenori, **MUNOZ** și **JOSEITO**.

ÎN ADEVĂR, INDISPENSABIL

Din acest sezon joacă la **Benfica**, fostul centru atacant al echipei **Academica** din **Coimbra**, **Arturo Jorge**. Fost posesor la echipa din **Coimbra** — al tricoului cu nr. 9, **Jorge** l-a primit și la clubul din **Lisabona** tot pe acesta. El se dovedește foarte util liniei de atac de la **Benfica**, prin eficacitatea sa, dar se arată indispensabil și prin faptul că, știind foarte bine limba engleză, îndeplinește rolul de traducător între antrenorul **Jimmy Hagan** și coechipierii săi. Glumeții spun chiar că acesta ar fi fost principalul motiv al transferării lui **Jorge** de la **Coimbra** (!?!). Interesant este că la **Academica** tricoul cu nr. 9 a fost preluat de... **Jose Manuel Jorge**, fratele mai mic al lui **Arturo**, despre care se spun lucruri la fel de bune ca despre fratele mai mare.

● **Sandro Mazzola** și **Gianni Rivera** au fost decorați de către președintele Republicii italiene, cu ordinul „Comandor al ordinului Republicii italiene”.

● Clubul de fotbal al orașului **Swindon** (Anglia) a fost „întărit” prin achiziționarea unui valoros element în vîrstă de... 98 ani care dorește să activeze în formația de old-boys!

● Conducerea clubului **Internazionale Milano** intenționează ca, la terminarea campionatului, să-l trimită pe tîndrului portar **Bordon** în Anglia, unde să efectueze un stagiu de pregătire și perfecționare pe lîngă celebrul **Gordon Banks**.

● După **Hughes** și **Wallace** un alt jucător din marea echipă a lui **Celtic** a fost transferat. Este vorba de **Tommy Gemmel** achiziționat de către clubul englez **Nottingham Forrest**. A-

FORȚA ROMÂNEASCĂ A LUI NÎMES

Sub acest titlu, ziarul parizian „L'Equipe” publică această fotografie a compatrioților noștri, **Ion Pircălab** (stînga), și **Florea Veinea**, înaintea unui joc din campionatul primei ligi franceze. În text, ziarul citat scrie: „Pircălab și Veinea constituie două din elementele esențiale ale forței de atac a lui Nîmes, mai ales în absența lui Vergnes...”. Aprecieri măgulitoare pentru cei doi jucători, dar și pentru fotbalul nostru.

Z B O R...

Această spectaculoasă planare în urmărirea balonului, demonstrează că de dinamic poate fi fotbalul cînd doar dorința de a-l juca sportiv și corect, te animă...

mentim că mai înainte fuseseră scoși din prima echipă **Bobby Lennox**, **Craig** și **Murdoch**.

● În ciuda eforturilor federației din **Buenos Aires**, doi dintre cei mai valoroși fotbaliști argentinieni, **Daniel Onega** și **Oscar Mas**, au obținut transferul pentru clubul mexican **Cruz Azul**.

● Trei frați, jucători la diferite cluburi engleze, au reușit un record puțin obișnuit; **Frank** (**Huddersfield**), **David** (**Grimsby Town**) și **Bob** (**Nottingham County**) **Worthington** nu au lipsit de la nici un meci de campionat al echipelor lor.

● Debutul lui **Kurt Hamrin**, ca antrenor, este diametral opus celui ca jucător; la cînd conduce echipa **Pro Vercelli**, această n-a obținut nici o victorie.

● Stadionul **Bernabeu** din **Madrid** a împlinit

24 de ani de existență. S-a publicat, cu acest prilej, o interesantă statistică asupra partidelor găzduite de celebrul stadion madrilen. Astfel, aflăm că el a găzduit 11 partide **Inter-juri**, 16 finale ale „Cupei Spaniei”, o finală a „Cupei campionilor europeni”. La porțile sale s-au înscris, în acești 24 de ani, 3.506 goluri, dintre care 2.951 reușite de **Real**.

● Accidentele îl urmăresc pe **Wilfried Van Moer**, socotit cel

mai bun jucător belgian al momentului. După un accident suferit acum cîva timp, la reîntregire **Moer** s-a accidentat din nou și iarăși s-a întîlnit cu tușu.

● Fundașul lui **Ajax**, **Blankenburg**, se mîndrește cu un mic record: la **Wiener S. K.** și la actuala sa echipă, el a avut nu mai puțin de 10 antrenori: **Merckel**, **Langner**, **Pitz**, **Binder**, **Tilkowski**, **Peser**, **Barsehand**, **Ifor**, **Michels**, **Ștefan Covaci**.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane: 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: **Liviu BOBOCEA**
Prezentarea grafică: **Alexandru MUSCA**

TRICOLORII, PE LOCUL 5 IN EUROPA

„ROMÂNIA CONTINUĂ ASCENSIUNEA EI SIGURĂ...”

...APRECIAZĂ PREȘEDINTELE U.E.F.A., GUSTAV WIEDERKEHR

După „Balonul de aur”, revista „France Football” a prezentat în numărul său, apărut ieri, ierarhia selecționatelor de fotbal din Europa, alcătuită în urma punctajului obținut în urma rezultatelor din întregul an 1971. Deci, de data aceasta nu a fost vorba de o anchetă pe bază de impresii, de preferințe, ci o operațiune matematică în care procentajul victoriilor, în raport cu numărul jocurilor disputate, a reprezentat criteriul principal și decisiv.

Iată clasamentul primelor 10 reprezentative, după cunoscuta publicație pariziană:

- 1—2. Anglia și U.R.S.S. (selecționate care nu au cunoscut înfrângerea în cursul anului 1971).
3. R.F. a Germaniei
4. Ungaria
- 5—6. Belgia și ROMÂNIA
- 7—8. Italia și Iugoslavia
- 9—10. R.D. Germană și Cehoslovacia

Comentind acest clasament, Gustav WIEDERKEHR, președintele U.E.F.A., a declarat: „Ordinea reprezentativelor europene pe 1971 îmi pare ca reală și normală. Cele patru mari reprezentative ale fotbalului continental, Anglia, U.R.S.S., R.F. a Germaniei și Italia se află pe locurile din frunte, cu o oarecare pierdere de poziții din partea selecționatei italiene, explicată și de împrejurarea că ea începe inevitabilă operațiune a întineririi echipei. Reprezentativa maghiară, care făcuse pași înapoi în ultimele sezoane, a revenit pe locuri altă dată familiare ei. Echipa României continuă ascensiunea ei sigură, tot așa și naționala belgiană. Socotesc aceste două echipe ca pe cele mai autorizate reprezentante ale „noului val” din fotbalul european.”

În numărul nostru viitor vom prezenta pe larg operațiunea de clasificare întreprinsă de revista „FRANCE FOOTBALL”.

Prima veritabilă campioană a Braziliei:

ATLETICO MINEIRO

CORRESPONDENȚĂ DIN BRAZILIA

Cel mai „medaliat” fotbal din lume nu avea până acum un campionat național! Se disputau numai campionate regionale, Brazilia având pentru fiecare stat care compune Confederația tot atâția campioni. Există un campion al „Cupei Braziliei”. Începând cu anul 1971, a fost organizat un campionat pe țară, cu 28 echipe participante care au jucat în trei serii. Câștigătorii seriilor au disputat un turneu final pe un singur tur. De fapt formula, mult criticată, n-a dat rezultatele așteptate fiindcă finalele au indicat trei echipe care nu atrag un public imens: Atletico Mineiro din Belo Horizonte, Sao Paulo F.C., Botafogo din Rio de Janeiro. De pildă, finala a adunat abia 35 mii de spectatori, pe Maracana. Cu totul altfel s-ar fi întâmplat lucrurile dacă în finală ar fi apărut F.C. Santos, Corinthians, Flamengo, Vasco da Gama, Fluminense, echipe care se bucură de o „torcida” mare. Or, fotbalul profesionist este legat de nume mari.

Dar să vă povestesc ce s-a petrecut în cele trei jocuri finale. Conform programului, Atletico Mineiro a primit vizita echipei Sao Paulo. Antrenorul Poy de la Sao Paulo și-a făcut socotela că un meci nul și o victorie îi asigură titlul. El s-a hotărât pentru o tactică defensivă, gen italian, cu un „libero” înaintea fundașilor. L-a fixat pe jucătorul Teodoro în fața liniei de fundași, l-a obligat pe Gerson să joace și el înapoi, lăsând în față pe rapidul Terezo, om de 11 secunde pe 100 m. Totul a mers ca pe roate, până ce arbitrul Armando Marques a acordat o lovitură liberă, de la 18 m, împotriva lui Sao Paulo pentru un fault involuntar. Cu mingea în punct fix, Odair a marcat peste zidul saopaulinilor, cu toți înalțași ai săi în ofsaid. Arbitrul a acordat gol. Cu acest 1-0, Atletico a câștigat prima partidă.

Ca să se califice, Sao Paulo ar fi trebuit să învingă Botafogo, la Rumbi cu 2-3 goluri diferență iar Botafogo, în ultimul meci, pe Maracana, să învingă Atletico. Mecul de la Sao Paulo a fost cu totul diferit decît primul, de pe Mineiron. De astă dată, Gerson — care criticase în public pe antrenorul Poy pentru tactica defensivă din jocul contra lui Atletico — a cerut și primit învoierea să comande echipa pe teren, conform situației. Gerson a impus comanda-torii săi o tactică ofensivă, fiind principalul animator și inițiator al atacurilor. După 45 minute fără nici un gol, dintr-un contraatac, Botafogo a marcat primul gol. Din acest moment, Sao Paulo a trecut la cele mai infernale atacuri văzute în ultimii ani pe un teren brazilian. În 30 minute, echipa lui Gerson a marcat patru goluri, recunoscute de același Armando Marques, și alte două anulate: 4-1.

Acum rămînea ca Botafogo să învingă pe Atletico, pe Maracana, cu orice scor. Dar s-a întâmplat neașteptat. Un balon ridicat în mijlocul careului mare de Humberto Ramos a căzut în traectoria alergării lui Dario. Un salt, un cap și... gol! 1-0 pentru Atletico și cu acest scor s-a terminat meciul. Arbitru: tot Armando Marques, cu autoritatea și figurile lui pe teren. A eliminat doi jucători de la Botafogo, în ultimele minute și, la sfîrșit, ieșind din teren a fost lovit cu pumnii de faimosul Milton Santos, acum director tehnic al clubului Botafogo, incident care ocupă un loc de seamă în cronica sportivă a săptămîinii.

Așadar, primul campion al Braziliei: Atletico Mineiro, o echipă care nu are nici un jucător în lotul național.

Acum fotbalul brazilian a intrat în vacanță. La 11 ianuarie se reia activitatea amicală. Atunci, Benfica va vizita Sao Paulo, jucînd cu Portuguesa de Desportos. În continuare, contra aceleiași echipe braziliene, vor juca Zeleznicear, din Iugoslavia și Steaua din România. Se vorbea aici că Portuguesa va angaja pe Artime pentru aceste jocuri dar, pînă la urmă, s-a ajuns la concluzia că argentinianul e mult prea scump...

PEDRO VILLA

Sao Paulo, 3 ianuarie.

CU CINE VOR JUCA ECHIPA ROMÂNIEI, STEAUA ȘI U.T.A.?

UN SONDAJ U.E.F.A. PE TEMA ORGANIZĂRII TURNEULUI FINAL C.E.

Se apropie data așteptată cu legitim interes și neascunsă curiozitate: 12 ianuarie. În această zi, la Zürich, se vor întruni patru comisii de organizare de competiții europene pentru a proceda la tragerea la sorti a sferturilor de finală ale campionatului Europei (echipe A și de tineret), Cupei campionilor europeni, Cupei cupelor și Cupei U.E.F.A. În această zi vom ști cu cine va juca reprezentativa țării la 29-30 aprilie și 13-14 mai și ce adversari vor avea Steaua și U.T.A. la 8 și 22 martie. La sedința, fotbalul nostru va fi reprezentat de tov. I. Balas, vicepreședinte F.R.F., dar va participa și tov. Gh. Popescu, acesta în calitate de membru al comisiei de organizare a campionatului Europei.

Reamintim echipele calificate pentru sferturi de finală:

CAMPIONATUL EUROPEI (echipe A), în ordinea seriilor preliminare: România, Ungaria, Anglia, U.R.S.S., Belgia, Italia, Iugoslavia și R.F. a Germaniei

CAMPIONATUL EUROPEI (tineret): Cehoslovacia, Bulgaria, Grecia, U.R.S.S., Danemarca, Suedia, Olanda și R.F. a Germaniei

CUPA CAMPIONILOR: Ajax Amsterdam și Feyenoord Rotterdam (Olanda), Arsenal Londra (Anglia), Celtic Glasgow (Scoția), Standard Liège (Belgia), Upești Dozsa Budapesta (Ungaria), Internazionale Milano (Italia), Benfica Lisabona (Portugalia)

CUPA CUPELOR: Steaua roșie Belgrad (Iugoslavia), Dynamo Berlin (R.D. Germană), Glasgow Ran-

gers (Scoția), Torino (Italia), Dinamo Moscova (U.R.S.S.), Steaua București (România), Atvidaberg (Suedia), Bayern München (R.F. a Germaniei)

CUPA U.E.F.A.: A.C. Milan și Juventus Torino (Italia), Ferencváros Budapesta (Ungaria), U.T. Arad (România), F.C. Lierse (Belgia), Zelezniciar Sarajevo (Iugoslavia), Wolverhampton și Tottenham Londra (Anglia)

Cum se vede, fiecare din țările calificate în sferturile de finală ale campionatului Europei are cel puțin cîte o echipă în cupele europene.

Sedința de la 12 ianuarie mai ridică însă, o întrebare: cine va organiza turneul final al campionatului Europei, turneu care — potrivit regulamentului — urmează să se dispute într-una din țările finaliste? U.E.F.A. a făcut, în prealabil, un sondaj printre cele opt sfert-finaliste pe această temă. Trei din ele au răspuns că sînt dispuse să organizeze turneul, bineînțeles, dacă se vor califica: Anglia, Belgia și Italia (aceasta din urmă cu o îndreptățită rețineră, deoarece a mai organizat un turneu final). Alte două au răspuns negativ: Iugoslavia și România. În fine, celelalte trei, n-au comunicat răspunsul lor. Desigur că U.E.F.A. nu va putea lua nici o hotărîre în privința organizării turneului final decît după consumarea sferturilor de finală; dar, știe de pe acum pe cine poate conta.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

MOMENTE DIN DUELUL MILANO — TORINO. Duminică, în campionatul italian, a fost programat un duel pe două fronturi între cele două principale centre ale fotbalului peninsular: la Milano, pe San Siro, s-au înfruntat Internazionale cu Juventus iar la Torino, pe „Stadio Comunale”, au fost față în față A.C. Torino și A.C. Milan. Pe San Siro s-a doborât recordul absolut de asistență, în campionat, al stadionului: 85.000 de plătitori, cifră, la care se adaugă posesorii de abonamente, permisele, etc. Asistența totală: peste 103.000 spectatori. La Torino, de asemenea, asistență-record. Cîteva mii de „tifosi” fără bilete au forțat intrările stadionului din Milano, reușind să pătrundă în tribune și... lăsînd pe dinafară pe posesorii de bilete care n-au avut previțiunea să vină cu mai mult de o oră înainte de începerea partidei. Polția a făcut uz de gaze lacrimogene. În asemenea măsură încît și portarul lui Internazionale, Bordon, a căzut victimă. El n-a putut începe jocul, cerînd asistența medicului, pentru că nu vedea aproape deloc, lacrima puternic. Și toate aceste eforturi, împlîrări și incidente pentru ca, timp de 180 de minute de întrecere, nici la Milano și nici la Torino să nu se marcheze...nici măcar un gol!

FOTBAL FEMININ ÎN THAILANDA. Echipa italiană feminină A.S. Roma a disputat un meci la Bangkok, în compania unei formații locale. Public? Foarte mult. Mecul? Foarte frumos, cu multe goluri. Deci o reușită. Și în Thailanda fotbalul feminin cucerește teren...

A REINTRAT UR-BANCZYK. Rănit serios în incidentul de la Eindhoven, internaționalul Urbaneczyk și-a făcut reîntoarea în echipa Chemie Halle, în ultima etapă a turnului campionatului B. D. Germaniei.

ESTIMAYER — FOTBALISTUL NR. 1 AL AUSTRIEI. În urma tradiționalei anchete efectuată de ziarul „Die Presse” din Viena, jucătorul Estimayer, care evoluează actualmente

la echipa vest-germană Stuttgart, a fost declarat fotbalistul nr. 1 al anului, în Austria.

CESARE TRENTINI

PE SCURT

● Și totuși, partida restantă din preliminările campionatului Europei Irlanda de Nord — Spania, va fi reprogramată. Federația nord-irlandeză ține ca meciul să se dispute și a anunțat că el va avea loc la 16 februarie în orașul Hull din Anglia.

● Federația braziliană a alcătuit un lot largit de jucători pentru micul campionat mondial (12 iunie — 9 iulie 1972): Sergio și Felix — portari; Carlos Alberto, Ze Maria, Dadochi, Luis Carlos, Vantuir, Marinho, Everaldo, Marco Antonio — fundași; Clodoaldo, Gerson, Rivelino, Piazza, Ze Carlos, Dirceu Lopez — mijlocași; Jairzinho, Zequinha, Vaguinho, Dario, Marandinha, Tostao — înalțași. Pele — absent!...

PROGRAMUL TURNEULUI ECHIEI STEAUA ÎN PERU ȘI BRAZILIA

Fotbaliștii clubului Steaua au încheiat anul 1971 pregătindu-se și l-au început pe cel nou tot cu antrenamente. Zilnic, de două ori, ei pot fi văzuți pregătindu-se fie la stadionul de la Ghencea (și asta se împlîță des, cît timpul este prielnic antrenamentelor în aer liber), fie în sală. Pentru ei se apropie nu numai data reînceperii campionatului, ci și două termene importante, în „sferturile” Cupei cupelor, și noul sezon oficial trebuie să găsească echipa bine pregătită.

Dar, militarii se mai pregătesc pentru un eveniment, mai apropiat: turneul lor în America de Sud. Zilele trecute, impresarul Zakour a informat clubul Steaua că proiectul unor jocuri în Spania sau Maroc a căzut, astfel că echipa va pleca (la 12 ianuarie) direct în America de Sud, mai precis în Peru. În capitala acestei țări, Lima,

bucureștenii urmează să susțină la 15 ianuarie primul lor meci, în compania echipei clubului Universitario. Peste patru zile, adică la 19 ianuarie, Steaua va trebui să fie la Sao Paulo, în Brazilia, pentru jocul amical cu Portuguesa. Întîlnirea va avea loc cu ocazia inaugurării noului stadion din orașul lui Pele.

În rest, programul turneului n-a fost definitivat. El urmează să fie stabilit după sosirea echipei pe continentul sud-american. În ori ce caz, în afara celor două meciuri amintite, bucureștenii vor mai disputa încă 6-7 în cîteva orașe braziliene (Rio de Janeiro, Belo Horizonte, Brasília, Bahia, Recife). La cererea clubului Steaua, ultima partidă a fost fixată la 6 februarie, pentru ca jucătorii români să poată fi la timp în țară în vederea reluării competițiilor interne, Cupa și campionatul.

„JUMĂTATE DIN „BALONUL DE AUR” APARTINE ANTRENORULUI COVACI ȘI COLEGILOR MEI DE ECHIPĂ...” (CRUYFF)

Dintr-un inofensiv autsailer, olandezul Johann Cruyff a devenit cel mai autoritar câștigător al „Balonului de aur” din ultimele edicii. 59 de puncte avantaj față de al doilea clasat, favoritul teoretic, cum s-a văzut... probei, Sandro Mazzola, spun mult, foarte mult. Acum, cînd toate fazele întrecerii pentru „Balonul de aur” s-au consumat, iată cîteva dintr-ee cele mai semnificative amănunte privind victoria „olandezului zburător”. Dintr-ee cei 26 de comentatori sportivi din Europa, solicitați să-și exprime părerea, numai 7 nu l-au trecut pe înfrîntul loc al „buletinelor de vot” pe internaționalul din Amsterdam: J. V. Lunde (A.P. — Oslo — Norvegia); Andre Guillon (Helsinki — Finlanda); Vicente Salaner (Informaciones — Madrid — Spania); Freddy Wimmer (U.P. — Viena — Austria); Angelos Funtukidis (Eftiki chro — Atena — Grecia); Marquis („Sunday Times” — Londra — Anglia); Hans Blickensuorfer („Stuttgarter Zeitung” — Stuttgart — R.F. a Germaniei), înfrînt și pe cei 19 contrați care au văzut în Cruyff fotbalistul european nr. 1 al anului: Horst Braunnlich („Sport Echo” — Berlin — R.D. Germană); Paul Andersen („Berlingske Tidende” — Copenhaga — Danemarca); Ferruccio Berbeni („La Notte” — Milano — Italia); Couto e Santos („Mundo Deportivo” — Lisabona — Portugalia); R. Dvorak („Mlada Fronta” — Praga — Cehoslovacia); Anton Witkamp („Dee Telegraaf” — Amsterdam — Olanda); Gerard Boulay („Luxemburg”) Samim Var („Huriet Gazetesi” — Istanbul — Turcia); Laszlo Lukacs („Nepszabadsag” — Budapesta — Ungaria); Wolf Lyborg („Svenak Idrott” — Stockholm — Suedia); Lev Filatov („Fotbal” — Moscova — U.R.S.S.); Aurel Neagu („Fotbal” — București — România); Gheorghe Milcu („Naroden Sport” — Sofia — Bulgaria); Jacques Ferran („France Football” — Paris — Franța); Demot Ashmore („Irish Times” — Dublin — Irlanda); K. Gryzewski („Express” — Varsavia — Polonia); Raymond Pitet („Tribune de Lausanne” — Lausanne — Elveția); Jovan Veljkovic („Tempo” — Belgrad — Iugoslavia); Jacques Lecocq („Les Sports” — Bruxelles — Belgia).

Și-acum, impresiile, reacțiile laureaților. Vizitat, de o echipă de redactori în chiar seara în care agențiile de presă făceau cunoscut rezultatul anchetei lui „France Football”, Johann Cruyff, făcea următoarea scurtă dar semnificativă declarație: „Sînt mișcat și emoționat. Alți pot să vă spun acum, la cîteva momente după ce am aflat că sînt fotbalistul european nr. 1 pe 1971”. În seara de 31 decembrie, în cadrul unei emisiuni a televiziunii olandeze, care l-a prezentat pe larg, laureatul concursului „France Football” dădea o declarație mai amplă din care extragem cîteva fraze: „Victoria mă umple de fîcîre. Dar nu în asemenea măsură încît să uit că eu nu ar fi existat fără contribuția antrenorului meu, Stefan Covaci și a coechipierilor mei. Nu exagerez cu nimic dacă așm: jumătate din „Balonul de aur” aparține antrenorului și colegilor de la Ajax”. Referindu-se la următorii clasai, Cruyff a remarcat: „Cred că Mazzola îl intruchipează pe marele nedreptățit. Mai eu seamă că vîrsta îi indică drept încoronare a carierei un „Balon de aur”.

De la Milano, mult mai trist, ne posedă reflecțiile lui Mazzola: „Aș fi nesincer dacă v-aș spune că nu mă afectează raiarea „Balonului de aur”. Motivul decepiei mele este obiectiv și de neînlăturat: nu știu dacă timpul îmi va mai permite să concurez pentru trofeul european. Nu trebuie să mă înșel pe mine însumi: nu mai sînt la început de carieră, nu mai sînt, în fapt, nici la mijlocul ei... Cine tîm poate garanta că voi mai prinde la anul, forma din 1971? Cine? În schimb Best este mai vesel: „E un mic cadou acest loc trei din clasamentul revistei „France Football”. Ca să vă spun adevărul eu am avut două luni excelente, octombrie — noiembrie și asta a contat în ochii judecătorilor din întreg continentul. Sînt și eu trist pentru Mazzola...”.

Cu aceste ecouri, încă un „Balon de aur” trece în domeniul amintirilor...

— ef. i. —

PRONOSPORT

1. Atalanta — Bologna	1 X
2. Cagliari — Juventus	2 X
3. Catanzaro — Roma	X 2
4. Fiorentina — Varese	1
5. Inter — Sampdoria	1
6. Lanerossi — Mantova	1
7. Napoli — Milan	X 2
8. Torino — Verona	1
9. Catania — Bari	1 X
10. Livorno — Foggia	1 X
11. Modena — Perugia	1 X 2
12. Monza — Reggiana	X
13. Palermo — Novara	1